

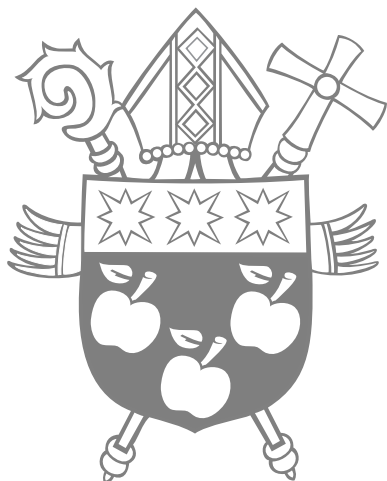
PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

DIECÉZNÍ ČASOPIS

Setkávání

10

říjen 2010
ročník
XX.

SMYSL A HODNOTA STÁŘÍ

Přínos zkušeností, kterými senioři mohou přispívat k procesu zlidšťování naší společnosti a naší kultury, je nesmírně cenný a je třeba nu napomáhat a oceňovat to, co bychom mohli definovat jako charismata vlastní stáří:

Nezištnost. Převládající kultura měří hodnotu našich činností parametry efektivity, která ignoruje rozměr nezištnosti. Senior, jenž dává svůj čas k dispozici, může obracet pozornost příliš zaměstnané společnosti na potřebu překonávat lhostejnost, která člově-

ka pokořuje, bere mu odvahu a zastavuje příliv nesobeckých podnětů.

Paměť. Mladší generace postupně ztrácí smysl pro historii a s ním i vlastní totožnost. Společnost, která podceňuje smysl pro historii, zanedbává úlohu formovat mladé lidi. Společnost, která ignoruje historii, riskuje, že bude snadno opakovat její chyby. Úpadek smyslu pro historii se dá připsat i způsobu života, který vzdálil a izoloval seniory a brání dialogu mezi generacemi.

Pokračování na 4. straně obálky.

Dětská diecézní pouť v Sušici

OBSAH

Sv. Augustin	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Můj anděl je s vámi. Dětská diecézní pouť 2010 v Sušici	4
Pět let služby	6
Pelhřimovské misijní klubko	8
Milé setkání na Lomečku	8
Čtení o vodňanském kostele	9
Mezinárodní teologická konference „Přítel nebo nepřítel“ o církvi a problematice médií	9
UMĚLECKÁ DÍLA Z ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZE V EXPOZICÍCH	
Obraz Madony z Doudleb	10
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Strom barvy života	11
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Česko-německé setkání na Ktiši	12
Světový den mládeže v Madridu	12
Národní pouť do Říma	12
Bešamel	12
Škola partnerských vztahů	12
Setkání animátorů	13
Připravované akce pro mládež	13
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Musica Podberdensis měla veliký úspěch	14
Aktuality z Dobrovolnického centra při DCH České Budějovice	14
Adventní TAMMÍM 2010	15
Poradna pro ženy a dívky OS ONŽ	15
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Setkání s komunitou Cenacolo	16
Ve Slabčicích postavili zbořenou kapličku	16
K četbě a studiu doporučujeme	17
PERSONALIA	17
Poděkování	17
Celostátní setkání animátorů seniorů	17
Radio Proglas	18
Giovanni Colombo	19

SV. AUGUSTIN

Brzy budeme vzpomínat na všechny věrné zemřelé. Sv. Augustin ukazuje ve svém díle *De cura pro mortuis gerenda* (O péči o zemřelé), které sepsal kolem roku 422, smysl pohřebního kultu ve světle křesťanského učení. Péče o mrtvé je výrazem přirozené lidské zbožnosti a víry ve vzkříšení. Vedle důstojného pohřbu jsou mrtvému prospěšné modlitby pozůstalých, zvláště pak ty, které jsou knězem pronесeny při mši. Zamýšlí se také nad tím, zda se mohou mrtví zjevovat živým a dochází k závěru, že většina těchto vidění lze vysvětlit přirozeně jako dílo buď andělů nebo naší vlastní představivosti. Některé vize nicméně mohou vycházet z nadpřirozeného Božího působení, k rozpoznání těchto zjevení je však potřeba duchovního daru.

„V knize Makabejské čteme o oběti za mrtvé (*Nato uspořádal ve vojsku sbírku a poslal do Jeruzaléma dva tisíce drachem, aby byly přineseny oběti za padlé. Bylo to krásné a šlechetné jednání, vždyť Juda přitom myslil na vzkříšení.* 2 Mak 12,43). Nicméně i kdyby o tom nebyla nikde ve Starém zákoně ani zmínka, nezmenšuje to nikterak autoritu celé církve, která je v tomto ohledu nesporná, totiž že v modlitbách, které kněží pronášejí k Pánu Bohu u jeho oltáře, mají své místo i přimluvné modlitby za mrtvé.“ (1,3)

Podle Augustina nezáleží na tom, jakým způsobem je tělo pohřbeno. Ať se s tělem stane cokoliv, Bůh vzkřísí, co stvořil. „Toto vše, tedy starost o pohřeb, umístění hrobu a okázalost pohřebního obřadu, je spíše pro potěchu pozůstalých než ku pomoci zemřelým. Kdyby měl mít bezbožník prospěch z nákladného pohřbu, pak by zbožnému uškodilo, kdyby měl jen laciný nebo žádný pohřeb.“ Písmo však dokládá, že tomu tak není, jak se můžeme dočíst např. v příběhu o boháči a Lazarovi (Lk 16, 19-22): *I umřel ten chudák a andělé ho přenesli k Abrahamovi; zemřel i ten boháč a byl pohřben* (Lk 19,22). (2,4)

„To však neznamená, že nemáme dbát na těla zemřelých nebo že je máme jen někde pohodit. ... Vždyť i naši předkové se s oddanou zbožností starali o pohřby spravedlivých, slavili pohřební obřady a obstarávali hroby a dokud žili, svěfovali svým synům jako závazek péči o pohřeb nebo dokonce přenesení svých ostatků (Gn 23,3; 25,9-10; 47,30).“ I náš Pán byl zbožnými ženami před svým vzkříšením pohřben. „Tyto příklady nás však neopravňují myslet si, že v mrtvém těle je jakýkoli cit, ale spíše nám ukazují, že těla mrtvých náležejí podle víry ve vzkříšení Boží Prozřetelnosti. Zda tyto obřady budou mrtvému k prospěchu či ne, záleží na způsobu života zemřelého.“ (3,5)

„Nedomnívejme se však, že mrtvému, jemuž zajišťujeme pohřeb, nepomůže ke spasení oltářní oběť, modlitby a almužna, jimiž za něj pokorně prosíme, na druhou stranu však ne všem, za něž tyto úkony provádíme, budou ku prospěchu. Záleží na tom, zda si svým životem zasloužili, aby jim prospěšné byly. Ale jelikož to není v naší moci poznat, je třeba se modlit za všechny znovu-zrozené, aby nikdo z těch, kterým by mohla a měla modlitba prospět, nebyl opomenut. Lepší je totiž věnovat tyto úkony nadbytečně těm, kterým nemohou pomoci, nežli je upřít těm, jimž pomohou.“ (18,22)

Tereza Poštová

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

20. 10.	(st)	Brno - Komise pro kněžstvo při ČBK - biskup Pavel
23. 10.	(so)	Brno-Židenice - Mše sv., výročí posvěcení kostela (10 hod.) - biskup Pavel Brno , Biskupské gymnázium - Modlitby matek, přednáška na téma „Stvoř mi čisté srdce“ (16 hod.) - biskup Pavel
24. 10.	(ne)	Brno-Lesná - Poutní mše sv. (10 hod.) - biskup Pavel
26. 10.	(út)	Praha , Arcibiskupství pražské - Konference o restitucích - biskup Jiří
29.-30. 10.	(pá-so)	Dobrá Voda u Hartmanic - Setkání s bohoslovci - oba biskupové
30. 10.	(so)	Prachatice , Hospic sv. J. N. Neumanna - Mše sv. k 5. výročí hospice (10 hod.) - biskup Pavel
1. 11.	(po)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše - Slavnost všech svatých (17 hod.) - biskup Jiří
2. 11.	(út)	České Budějovice , kaple sv. Otýlie - Vzpomínka na všechny věrné zemřelé (15 hod.) - biskup Jiří
3. 11.	(st)	České Budějovice , Biskupství - Setkání vikářů, kněžská rada - oba biskupové
5.-12. 11.	(pá-pá)	Řím - Příprava eucharistického kongresu - biskup Jiří
8.-12. 11.	(po-pá)	Řím - Národní pouť - biskup Pavel
13. 11.	(so)	České Budějovice , TF JU - Konference o svobodě - biskup Jiří Budkov - Mše sv. (18 hod.) - biskup Pavel
14. 11.	(ne)	Budkov - Pout' sv. Martina - biskup Pavel
18. 11.	(čt)	Pelhřimov - „Co je to doprovázení“ (18 hod.) - biskup Pavel
19.-21. 11.	(pá-ne)	Olomouc , Arcibiskupský kněžský seminář - Rekolekce - biskup Pavel
20. 11.	(so)	Žihobce - Otevření nově zrekonstruovaného kostela (mše sv. v 10 hod.) - biskup Jiří

Příští číslo

vyjde 15. listopadu 2010.

uzávěrka 5. 11. 2010.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzerce:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel./fax: 380 420 334, e-mail: setkani@beb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 15 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Můj anděl je s vámi

Dětská diecézní pout' 2010 v Sušici

První říjnová sobota je nejen pro mne, ale také pro mnoho dětí i dospělých z celé českobudějovické diecéze nezapomenutelný den. Až na výjimky (jako byl rok 2009, kdy byl v tomto termínu v naší zemi Svatý otec Benedikt XVI. na pastorační návštěvě) se totiž první sobotu v říjnu koná dětská diecézní pout'. Místa konání pouti i děti-poutníci se mění, smysl zůstává stejný: setkání dětí s biskupem i se sebou navzájem, prožitek společenství místní církve.

Letos, v den, který je v církvi věnovaný andělům strážným, jsme putovali do Sušice, na kopec nad městem s nádhernou kaplí zasvěcenou Andělům strážným, které se proto lidově říká Andělíček.

Jak jsem tuto sobotu prožil a co jsem viděl - já, jeden z kněží, organizátorů i poutníků? Pokud vás to zajímá, přečtěte si další řádky:

Nemohl jsem dospát. Tak jsem se těšil a zároveň jsem se bál, abych nezaspal. Pro jistotu jsem vstal už v půl páté, musel jsem totiž stihnout celou řadu věcí: ranní hygienu, modlitby (ranní chvály, modlitbu se čtením a samozřejmě také za zdar nadcházející dětské diecézní pouti), vyvenčit svého labradora Badyho, nasnídat se a krátce po čtvrt na sedm vyzvednout na českobudějovickém vlakovém nádraží jednoho ze dvou moderátorů poutě, Honzu z Třeboně - a pak hurá směr Sušice. Cesta nám pěkně ubíhala, provoz totiž nebyl velký. Dostali jsme nečekaný podnět k rozjímání o neviditelném duchovním světě: celou cestu totiž byla viditelnost výborná, nicméně asi sedmnáct kilometrů před cílem, za Horažďovicemi, padla na kraj hustá mlha, takže třeba nádherná zřícenina hradu Rabí se

nám skryla pod mléčným mlžným oparem a my ji mohli jen tušit...

Před osmou jsme na druhý pokus, tedy s mírným blouděním po městě, dojeli na Andělíček. Právě včas. Už se totiž scházeli a sjížděli lidé, kteří se měli starat o hladký průběh pouti, mezi nimi místní pan farář Jan s klíči.

Nic už tedy nebránilo, abychom vstoupili do poutního areálu, který mi velice připomíná Svatou Horu u Příbrami, kde jsem několik let pobýval. Poutní místo totiž tvoří nepříliš prostorná kaplička ve středu, obehnaná ochozem-ambity s rohovými kaplemi, právě tak jako na Svaté Hoře, ovšem s jedním nepatrným rozdílem - na Andělíčku je o jednu vstupní bránu víc, jsou tři.

Každý má plné ruce práce: sušičti mladí, kteří

provázeli mši sv. svou hudbou a zpěvem, staví aparaturu, zkouší mikrofony, ladí nástroje, rozezpívávají se; moderátorská dvojice Honza s Blankou ze Zubčic, která dorazila chvíli po nás s otcem Pavlem z Kaplice, řeší rébus, jak si vystačit jen s jedním mikrofonem, víc jich totiž k dispozici není a je třeba ho neustále přemísťovat i při mši sv.; auto Maltéžské první pomoci-zdravotní služba zaujímá pozici na parkovišti za poutním areálem; paní kostelnice spolu se mnou a místním P. Janem chystá všechno potřebné ke mši sv.: texty, misky, kalichy, korporály, purifikatoria, konvičky, ornáty, dalmatiky, ale také oltář, ambon, předsednické místo pro otce biskupa; domlouváme se, kde budou sedět koncelebrující kněží; Alena, kolegyně z Diecézního katechetického střediska, dává pozor, abychom na nic důležitého nezapomněli; druhá kolegyně Olga počítá koláče, aby se dostalo na každého; pan Ota se synem Davidem instalují pod kůrem kameru, aby snímala, co se děje na oltáři před kaplí, a promítačku s plátnem umísťují za presbytář, aby mohly mši sv. sledovat i děti, které neuvidí „naživo“, protože Andělíček je malý a poutníků čekáme mnoho... Je odemčeno 8 chemických toalet na parkovišti, také pytle na odpadky nesmí chybět; venku nad schody k poutnímu areálu se „rozbíjí“ prodejní stánek s poutním zbožím z chráněné dílny a stanoviště pro registraci poutníků.

Po příjezdu autobusu ze strakonického vikariátu zaujímají své stanoviště malí dudáci, kteří mečením svých dud vítají přicházející poutníky, jak to podle vzpomínek pamětníků bývávalo před lety...

Mlha se pomaličku zvedá, a tak je kolem 10. hodiny z Andělíčku vidět první skupinu pout-

níků, jak právě vystoupila z autobusu na ná-
břeží a přešla lávku přes Otavu, provázena
svým místním zkušeným průvodcem, který
po celý den bude plnit službu anděla, tedy
chránit, pomáhat a vést. Autobusů je celkem
jedenáct. Každá skupina, vlastně vikariát,
kráčí za vlastní korouhvi-praporem, který
svým motivem dává tušit, odkud děti připuto-
valy. Hravě tak poznáte tábořské s kalichem,
prachatické s mitrou... Tyhle symboly se po-
užívají už celou řadu let především proto, aby
se děti mohly navzájem identifikovat. (Letos
nás čekala v tomto ohledu jedna novinka: do-
šlo ke sloučení dvou vikariátů a ke vzniku su-
šicko-nepomuckého vikariátu; nový vikariát
dostává novou korouhev, jejíž pole je příčně
půlené. Na jedné polovině jsou hvězdy ze
svatozáře sv. Jana Nepomuckého a na druhé
anděl, symbol sušické části vikariátu.)

Poutní areál se pomalu plní, moderátoři se
činí při vítání poutníků, někteří prozrazují,
jak se jim daří, děti využívají toho, že připu-
tovaly včas a okupují stánky s poutním zbo-
žím. Asi ve tři čtvrtě na jedenáct přijíždí otec
biskup Jiří a všechno už je připraveno, včetně
zástupu nejen místních ministrantů, asi dva-
cítky kněží a třech jáhnů.

Mše sv. začala obvyklým průvodem: za kří-
žem se svícemi kráčí místní jáhen Jiří s evan-
geliářem, pak část ministrantů, kněží a otec
biskup doprovázen dvěma jáhny, následován
dvěma ministranty, kteří mají čestný úkol dr-
žet mitru a berlu, odznaky biskupského úra-
du. Skupina srdnatých ministrantů už je při-
pravena před oltářem, aby vytvořili prostor
pro přicházející průvod. Mezera před oltářem
kupodivu i poté zůstává prázdná...

Otec biskup všechny přivítal a generální vi-
kář P. Pintíř vybídl děti, ať zaplní onu mezeru
před oltářem; bude jich tak méně, kdo uvidí
průběh mše jen na plátně za kaplí. Malí pout-
níci okamžitě uposlechli a před oltářem rá-
zem nebylo volné ani místo, děti se dívaly
otci biskupovi přímo do očí, tak blízoučko
oltářů byly. No, prostě náramná podívaná, při
které se mi tajil dech...

Na závěr mše svaté, ve které otec biskup roz-
vinul téma Boží ochrany, nás všechny vyzval
ke společné modlitbě Anděl Páně. Pan gene-
rální asi nejednoho z nás překvapil, když při
ní rozezněl zvon v kapliče, bylo znát, že to
opravdu umí a určitě nezvoní poprvé.

Před závěrečnou modlitbou otec biskup po-
žehnal poutní upomínkové předměty, které
pak všem poutníkům rozdali kněží u bran při
východu. Každý dostal obrázek anděla stráž-
ného zatavený do fólie s modlitbami k andě-
lu strážnému pro malé i velké, a nádherný
keramický přívěšek na koženém řemínku
s motivem anděla strážce. Modlitba k andělu
strážnému zaznívala ten den hned několikrát,
na závěr mše svaté dokonce za jásavého zv-
uku dvou trumpet.

Za branou zvali děti k následování andělů,
kteří je bezpečně dovedli na parkoviště, kde

čekalo překvapení. Jakmile se všichni shro-
máždili na volném prostranství za poutním
areálem, bylo z ochozu vypuštěno padesát
poštovních holubů. Na chvíli jsme je za-
hlédli a pak se nám ztratili z očí. Připomněli
nám tak, že se svou modlitbou, podobně jako
dým kadidla při liturgii, dotýkáme neviditel-
ných skutečností.

Z přívěšků jsme měli všichni velkou radost,
evidentně i otec biskup, ale už na nás čekala
vydatná svačina v podobě velikých vynikajíc-
ích sušických koláčů a výborného pití, chví-
le pro odpočinek, odreagování...

Diecézní pouť letos končila netradičně. Na
800 poutníků, z toho asi 650 dětí, se vyda-
lo na pozoruhodná místa v okolí Sušice:
pelhřimovští a táborští na zříceninu hradu
Rabí (Jan Žižka z Trocnova zde přišel o své
druhé oko), budějovičtí a prachatičtí do Ve-

lhartic na zámek, jindřichohradečtí statečně
šli asi šest kilometrů proti proudu řeky Vydry
z Antiglu přes Čenkovu pilu, českokrumlov-
ští směřovali na hrad Kašperk, strakonice se
zavěšeným průvodcem procházeli Sušici
a písečtí s domácími sušicko-nepomuckými
absolvovali rytířský turnaj v klášteře bratří
kapucínů, na který pro zájemce navazoval
výlet na Sedlo.

Dětská diecézní pouť 2010 skončila. Nevím,
jak vy, ale se už moc těším na první říjnovou
sobotu příštího roku, kdy zase bude dětská
diecézní pouť.

Kde? To zatím kryje mlha času, stejně jako
hrad Rabí při mé letošní cestě na pouť do Su-
šice.

*Miroslav Šašek, farní vikář u sv. Mikuláše
v Českých Budějovicích a pracovník
Diecézního katechetického střediska tamtéž.*

PĚT LET SLUŽBY

24. října oslaví prachatický Hospic sv. Jana N. Neumanna pět let od chvíle, kdy byl slavnostně otevřen v rodném domě velkého prachatického rodáka. Druhého listopadu 2005, na „Dušičky“, jsme přijali vůbec prvního pacienta. Na jeho příkladu jsme zažili jednu z „náhod“, jež nás provázejí dodnes. Nejen, že byl hospitalizován ve svátek, který má hospicovému určení blízko, ale nadto byl povoláním lékař a k tomu pokřtěný Jan Nepomuk... Kdo věří na náhody, ať si jim věří. Nejen já však věřím, že to bylo poněkud víc, než náhoda. Podobně jako vybudování hospice samotného či skutečnost, kolik úžasných krásných lidí tento dům přitáhl v něm pracovat. Boží požehnání hospici vnímáme často. Třeba i skrze to, jak hezkou cestu a vztah našli k hospici oba naši otcové biskupové a řada kněží.

Po pěti letech se lze již trochu ohlížet. Především jsme doprovodili na Věčnost téměř tisícovku těžce nevyléčitelně nemocných, kteří se svěřili naší péči. Utkali jsme se také se spoustou obtíží a problémů. Ale ty jsou od toho, aby se řešily. A i díky podpoře mnoha dobrých lidí jsme mohli obstát. Přestáli jsme počáteční nevstřícnost zdravotních pojišťoven. Museli jsme překonávat nedůvěru a předsudky veřejnosti. Čelit neustálým ekonomickým potížím a nejistotám. Dnes, věřím, je mnohé změneno. Vybudovali jsme v areálu hospice park. Ten dnes slouží veřejnosti, podobně jako průchod areálem se stal třetí vstupní branou do historického centra města. Park během roku žije řadou kulturních vystoupení – hudebních i divadelních. Upřímně mne těší, že veřejnost překonala počáteční ostych a nachází si do těchto míst cestu. Je nám radostí vídat i ve všední okamžiky tepoucí život v parku – milence držící se za ruku, maminky s kočárkem, ro-

Mons. Jiří Pad'our, OFMCap.

diče s malými dětmi u voliéry s papoušky, postarší návštěvníky na lavičce s knížkou či novinami... Naši pacienti o berličkách, na vozíku či na lůžku se stali přirozenou součástí života v parku, aniž by se nad tím „zdravá“ veřejnost pozastavila. To je velká proměna od dob nedávno minulých, kdy slabí, nemocní či postižení lidé byli uklíženi za zdi ústavů na okraje měst.

Rodinám, jež na sebe vzaly břímě péče o blízkou osobu, je k dispozici půjčovna pomůcek. Vypůjčit si mohou nejen běžné kompenzační pomůcky, ale také automatická polohovací lůžka, koncentrátory kyslíku, aktivní antidekubitní matrace aj. Zbudovali jsme také vzdělávací centrum. V prostoru u bašty tak poskytujeme kurzy, přednášky,

semináře a školení zdravotnické i laické veřejnosti. Naše kuchyně slouží nejen pacientům, ale též strážníkům z celého města.

Máme i další plány do budoucna. V blízké době zahájíme domácí hospicovou péči, pravděpodobně od listopadu. V dobré se snad obrátí také potíže spojené s výstavbou Domova Matky Vojtěchy pro osoby s Alzheimerovou demencí, jež by měl stát v areálu našeho zařízení.

Je toho hodně, o čem by bylo možné psát. Snad však bude lépe se o našem konání přesvědčit na vlastní oči. Přijměte, prosím, vážení čtenáři, pozvánku na Den otevřených dveří. V sobotu 30. října začne děkovnou bohoslužbou celebrowanou otcem biskupem mons. Pavlem Posádem od 10 hod. v hospi-

Mons. Pavel Posád

cové kapli Jana Pavla II. Po té si bude možné prohlédnout celou budovu, včetně výstavy fotografií. Těto akci bude předcházet o týden dříve - v sobotu 23. října - koncert bratří Ebenů, který se koná v prachatickém

divadle. Vše se uskuteční nejen jako oslava pěti let služby hospice, ale nedílně též jako poděkování vám všem, kteří nám pomáháte, fandíte a modlíte se za nás.

PhDr. Robert Huneš, ředitel hospice

Apoštolský nuncius Mons. Diego Causero

Návštěva sester Matky Tereze

HOSPIC SV. JANA N. NEUMANNA

Neumannova 144
383 01 Prachatice

*nestátní neziskové zdravotnické
zařízení pečující o nevyléčitelně
nemocné*

si vás dovoluje pozvat na benefiční akce

konané v rámci oslav
Světového dne hospiců
a 5. výročí otevření jediného
jihočeského hospice

sobota 23. 10. 2010

Bratři Ebenové

benefiční koncert na podporu hospice,
Divadlo Prachatice, začátek 19.00 hod.

sobota 30. 10. 2010

Mše sv. v kapli hospice (biskup mons. Pavel Posád)

Den otevřených dveří

11-16 hod.- možnost prohlídky
interiéru budovy hospice i Vzdělá-
vacího centra s výkladem,
výstava uměleckých velkoformáto-
vých fotografií z prostředí hospice,
občerstvení...

18.-31. 10. 2010

Nevšední tvář radosti

putovní výstava fotografií z prostředí
českých hospiců, Galerie Nahoře
České Budějovice (KD Metropol)

prosinec 2010

Výstava fotografií z prachatického hospice Šmidingerova knihovna Strakonice

Partneři benefičních akcí:

Nadace Arbor Vitae,
Ministerstvo kultury,
Jihočeský kraj, Město Prachatice,
Deník jižní Čechy,
Budějovický měšťanský pivovar

Více informací o benefičních akcích či
možnostech Vaší pomoci:

Ing. Patrik Coufal,
tel.: 388 311 726, 733 755 821
e-mail: ekonom@hospicpt.cz
www.hospicpt.cz

Pelhřimovské misijní klubko

Už druhým rokem se děti u nás ve farnosti snaží být malými misionáři. Minulý rok byl takový „rozjížděcí“, kdy jsme s dětmi postupně poznávali svět. Postupně jsme probírali všechny kontinenty a povídali si o tamějších lidech, zvycích a specialitách. Tento rok už se misijnímu klubku dal větší řád a přesnější pravidla. S oběma skupinkami (mladší- 5-9, starší- 10-14) máme stejné téma v různých podobách a formách-postupně probíráme podobnosti z Matoušova evangelia.

Během roku jsme pořádali misijní koláček, který se uskutečnil pomocí maminek a babiček, které nám pomáhaly s pečením. Dvakrát jsme vyrazili na tzv. víkendovky, kde děti plnily různé úkoly, soutěže, vyrábění... Hlavní myšlenkou ale bylo, že děti byly spolu déle a musely se učit společně vycházet, pomáhat si, dokázat se navzájem na sebe spolehnout a zároveň se učily být samostatnější. Obě tyto akce se nám osvědčily a chtěli bychom v nich pokračovat a vylepšovat.

11. září byla zahajovací mše sv. pro děti na začátku školního roku a i začátek letošního misijního klubka. *Markéta Blažková*

Milé setkání na Lomečku

Milevská farnost pořádala v sobotu 4. září zájezd do poutního místa Lomec u Vodňan. Hlavním organizátorem byl Jan Neužil, jehož zásluhou nebylo ani jediné místo v autobuse volné. Všichni jsme se těšili na setkání s Pannou Marií Lomeckou a na vzácného hosta, emeritního arcibiskupa pražského, kardinála Miloslava Vlk, který měl na Lomečku sloužit v 17 hod. mši sv. Cesta nám rychle ubíhala, po společné modlitbě růžence jsme si ještě zazpívali několik mariánských písní. Za volantem autobusu, který nás bezpečně dovezl i do našich domovů, seděl pan řidič Buzek z Autodopravy Miroslav Kainráth.

Před mší sv. byla možnost sv. zpovědi nebo krásné procházky po okolí.

V úvodu mše sv. přivítal zdejší farář P. Nikola kardinála M. Vlk. Ten nám také představil dva nové (ten den vysvěcené v Č. Budějovicích) jáhny. Na varhany i svým zpěvem doprovázely milé sestry z řádu Šedých sester, na Lomci působících. Po krásném zážitku po ukončení bohoslužby se pan kardinál Vlk vydal s mikrofonom mezi věřící a tam jim ochotně odpovídal na všechny otázky. Vše probíhalo v krásné přátelské atmosféře. Pan kardinál uváděl své vzpomínky z mládí spojené právě s Lomečkem i se s námi rozdělil

o zážitky z pobytu ve Svaté zemi. Na samý závěr ještě byla možnost rozloučit se s milostnou soškou Panny Marie Lomecké.

Domů jsme se dostali v pořádku, s písničkou na rtech, v duši s požehnáním, které vyprovází všechny poutníky:

At' vám Bůh žehná a chrání vás, at' je průvodcem na vaší cestě, at' vede a střeží vaše kroky, abyste na přímlovu Panny Marie Lomecké a pod ochranou andělů strážných dosáhli bezpečně cílů své cesty a v proměnách času i světa celým svým životem směřovali k věčnému cíli. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána, Amen. *Alena Růžičková, Slabčice*

Čtení o vodňanském kostele

Městské muzeum a galerie ve Vodňanech právě vydalo 8. číslo svého odborného sborníku Vodňany a Vodňansko, v němž pravidelně vycházejí články s církevní tematikou. Nejnovější číslo nabízí ve zvláštním oddíle hned čtyři příspěvky, které se vážou k významné dominantě někdejšího královského města Vodňan, jíž je děkanský kostel Narození Panny Marie, známý svojí výzdobou podle návrhů M. Alše, vytvořenou na sklonku 19. století. Před loňskými Velikonocemi byla dokončena další etapa obnovy chrámového interiéru. Zjištění, učiněná během restaurátorských prací na výmalbě presbytáře, shrnuje samostatný příspěvek. Volně navazuje na předcházející článek, který naopak nechává nahlédnout do období vzniku nynější výzdoby kostela – prostřednictvím dosud nezveřejněné korespondence jejích tvůrců. Oba přinášejí mnohé zajímavé informace. Řádky na ně navazující zase podkrývají historii vodňanských varhan, jíž se doposud nikdo hlouběji nezabýval. Jiné pojednání z obecných dějin upomíná na událost, od které letos uplynulo rovných 300 let. Roku 1710 se vodňanská obec za cenu velkých obětí vykoupila ze zástavy a tím mj. opět nabyla patronátních práv k místním kostelům a k faře. Článek probírá obsazování vodňanské fary v období téměř půlstoletím, kdy zástavu města drželi Schwarzenbergové.

Jeden z příspěvků zavede čtenáře na blízké mariánské poutní místo Lomec. Ostatní jsou již víceméně světského ladění a píše se v nich např. o zařízení hradu Helfenburka v polovině 15. století, o Mistru malíři Janu Zrzavém, o vodňanských rybnících či o povodni r. 1890. Sborník lze zakoupit ve vodňanském infocentru nebo si jej objednat přímo u vydavatele (tel. 383 382 057, e-mail: www.vodnany.net). Sp.

Mezinárodní teologická konference „Přítel nebo nepřítel“ o církvi a problematice médií

Ve dnech 18. a 19. září se na Teologické fakultě Jihočeské univerzity konala mezinárodní konference pořádaná ve spolupráci Katedry praktické teologie a Spolku pastorálních teologů střední a východní Evropy (PosT Netzwerk). Na konferenci se sjelo přes 40 účastníků z devíti zemí – Bulharsko, Česká republika, Chorvatsko, Itálie, Maďarsko, Německo, Polsko, Rakousko a Slovensko. Zahájení konference

se zúčastnili i diecézní biskup Mons. Jiří Paďour, OFMCap. a generální vikář P. Adolf Pintíř.

V hlavních referátech zazněla témata postihující vztah mezi rolí církve ve společnosti a její medializací – a to jak v optice církevních institucí, tak v optice médií. V této souvislosti věnovala prof. Widl z Erfurtu pozornost širšímu tématu, totiž otázce subkultur majících svou vlastní logiku a problematikou jak tuto logiku dané subkultury komunikují navenek, jak a zda ji činí srozumitelnou logice obecnější kultury.

Jednotlivé workshopy se pak zabývaly specifickými přístupy jednotlivých médií; konference se účastnili i odborníci pracující v tisku, rozhlasu, televizi a to jak z médií privátních i veřejnoprávních, zřízených církevními i ne-církevními subjekty. Dalším tématem workshopu byla práce s veřejností, profesionální přístup k médiím se zaměřením na religiozní a univerzitní specifika.

Účastníci na závěrečném plénu představili některé inspirující vědecké projekty či postřehy odrážející různost prostředí jednotlivých zemí.

Alois Křišťan, Michal Opatrný

TEOLOGICKÁ FAKULTA JU V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH a KONRAD ADENAUER STIFTUNG, PRAG

vás v sobotu 13.11.2010 srdečně zvou na konferenci s názvem

Svoboda v církevním prostředí

která se bude konat v budově Teologické fakulty JU
(Kněžská 8, České Budějovice)

Radboud University of Nijmegen, Faculty of Religious Studies/Faculty of Theology

Svoboda v církvi – vzhledem k její hierarchické struktuře

prof. Jan Sokol
Karlova univerzita v Praze, Fakulta sociálních věd

Jak dalece církev navenek (tzn. ve společnosti) a uvnitř podporuje nebo omezuje svobodu...

Panelová diskuse přednášejících

Začátek v 10.00, předpokládáný konec v 18.00

Konrad Adenauer Stiftung

MISIJNÍ MOST MODLITBY

KOSTEL NANEBEVZETÍ
PANNY MARIE
TÁBOR-KLOKOTY

sobota 23. 10. 2010

V předvečer Misijní neděle
můžeme spolu s celou církví
vytvořit
„most modlitby za misie“

17.00 - mše sv.

18.00 - hudebně-literární pásmo
Malý princ (Petr Minář)

19.00 - výstava Papežských
misijních děl s krátkou prezentací
a pohoštěním

20.00 - adorace za misie

ZAHÁJENÍ

doc. Tomáš Machula
Děkan Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích
Mons. Jiří Paďour, OFMCap.
Biskup českobudějovický

Téma „svoboda“ v provazech klasické katolické dogmatiky

prof. Bertram Stubenrauch
Ludwig-Maximilians-Universität München,
Katholische Theologische Fakultät

Svoboda v Evropě - ohrožující projekt pro společnost a církve

prof. Paul M. Zulehner
Universität Wien, Katholisch-Theologische Fakultät

Autonomní světy moderny, Zhroucení ligatur a projekt teologie svobody

prof. Georg Essen

UMĚLECKÁ DÍLA Z ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZE V EXPOZICÍCH

Obraz Madony z Doudleb

V prvním zastavení našeho seriálu jsme si povšimli pozdně gotického obrazu *Madony z Kamenného Újezda*¹, který vykazuje společné ikonografické rysy s milostným obrazem tzv. *Madony Doudlebské*, pocházejícím z kostela sv. Vincence Mučedníka v Doudlebech na Českobudějovicku. Obraz, dříve umístěný na hlavním barokním oltáři², je nyní vystaven v Národní galerii v Praze a my se seznámíme s jeho historií a ikonografií.

Nejprve si řekněme několik slov k historii a legendám o obrazu. Kdy a jakým způsobem se obraz Madony s Ježíškem dostal do původně raně gotického kostela v Doudlebech, není bezpečně známo. Existuje domněnka, že jej nechal pořídit děkan místního kostela ve třicátých letech 15. století. Podle pověsti ovšem pochází již z doby Slavníkovců a ctil jej prý již sv. Vojtěch³. K tomuto názoru naše předky sváděl fakt, že Doudleby byly přibližně k roku 981 pomezním hradem Slavníkovců (uměleckohistorický rozbor obrazu však tento předpoklad jasně vyvrací a klade jej až do 15. století). Další legenda vypráví, jak se jeden z nemocných doudlebských plebánů (farářů) obracel ve svých modlitbách k Panně Marii. Protože nemohl vycházet z fary, nechal si sem obraz Madony z kostela donést, aby se v její těsné blízkosti mohl vroucně modlit. Panna Maria však prý začala slzet a tím dala znamení, aby se obraz vrátil na své původní místo. Podle této legendy napsal pelhřimovský kněz František Bernard Vaněk báseň „*Slzy Panny Marie*“⁴. Dále se tradují podivuhodné události a zázračná záchranění díky Madoně Doudlebské: vysvobození vojáka (doudlebského občana) z tureckého zajetí, uzdravení chromého, záchranění dítěte atd. Farní relace z roku 1689 uvádí, že obraz byl nadán papežskými odpustky a je ctěn více než 200 let.⁵ K roku 1716 je doloženo velké množství votivních darů (stříbrné korunky, mince, řetízky, křížky apod.), zabavené roku 1811 do státní mincovny.⁶ To vše svědčí o tom, že obraz měl v inventáři kostela mimořádné postavení a věřící jej měli ve velké úctě.

Původní obraz Madony⁷ tvořila temperová malba na poměrně velké desce z lipového dřeva o rozměrech 97,5 x 70 cm, přičemž zadní strana nesla ještě další malbu s námětem „*Adorace Ježíška*“, která byla po roce 1904 oddělena. Nejnovější uměleckohistorický rozbor obou ob-

razů provedla historička umění Milena Bartlová ve své knize „*Pocitivé obrazy*“⁸. Skutečnost, že deska byla oboustranně malovaná, vede k předpokladu, že původně tvořila součást větší oltářní archy. Kultovní malba, nerozlučně související s poutním místem, ikonograficky představuje polopostavu Madony s Ježíškem byzantského typu Hodegetria, o němž jsme se zmínili již u *Madony z Kamenného Újezda*. Patří do skupiny tzv. svatolukášských obrazů, jejichž předlohu dle legendy maloval sám sv. Lukáš (první portrétista Panny Marie). Nekoronovaná⁹ Madona s mírně nakloněnou hlavou, zahalenou ve velmi zjednodušeném maforiu (plášti), přidržuje Ježíška za bosé nožky prsty levé ruky, pravou rukou (téměř rovně před hrudí nataženou) k němu ukazuje s charakteristicky vztyčeným palcem. Ježíšek drží v levé ruce červenou knihu a pravíci směřuje v gestu žehnání ke tváři Panny Marie, která se obrací k divákovi. Pro její obličej jsou příznačná velmi malá, plná jemná ústa, ušlechtilé oční oblouky a linky. Ježíšek je oděn v delší tmavomodrou tuniku, Madona v temně modrý plášť s červeným rubem a zlatou sponou na hrudi. Okraj pláště Madony i košilky Ježíška jsou lemovány zlatým ornamentálním pásem trojlístu. Pozadí postav je ztlacené (s novějšími vrstvami), ztlacená je rovněž spona na prsou Panny Marie a horní lem spodního šatu pod jejím krkem. V levém rohu obrazu, u pravé paže Madony, je zobrazena drobná postavka klerika v bílé superpelici s mluvící páskou s gotickým písmem: „*Ora pro nob/is/s/an/c/t/a/Dei genitrix*“ (Oroduj za nás Svatá Boží rodičko). Tato postavka na obraze v Kamenném Újezdě, jenž je považován za pozdější volnou kopii obrazu doudlebského, chybí. Jde zřejmě o donátora obrazu, jednoho z doudlebských plebánů, s nímž je spojena legenda o slzení obrazu.

Shrneme-li stručně charakter obrazu, pak lze hovořit o západoevropském derivátu východní předlohy. Byzantské je především držení těla Bohorodičky, její pohled k divákovi (nikoliv na dítě), zahalení hlavy v plášti, gesto pravé ruky či tříčtvrteční obrácení Ježíškova těla a tváře. Silná, „západní“ gotizace se již naopak projevuje v postavě donátora, v nápisové pásce, dále knihou v ruce Ježíška, sponou na plášti či modelací drapérie i tváří obou postav. Obraz byl považován nejprve za domácí kopii importovaného italského obrazu z 1. čtvrtiny 14. století,¹⁰ za nejstarší obraz Madony v Čechách, dílo italského umění,¹¹ nejnověji je pokládán za produkt přední pražské dílny z bezprostřední blízkosti Zikmundova portrétu a kapucinského cyklu a datován do doby 1435-40.¹²

Pozornost historiků umění se k obrazu obrátila v souvislosti s Národopisnou výstavou československou roku 1895¹³ a s Mariánskou výstavou¹⁴ roku 1904 v Praze, na níž byla Madona z Doudleb vystavena. Když se obraz vracel z mariánské výstavy na své původní místo přes Třeboň,

Obraz *Madony Doudlebské* po restaurování roku 2003.

povšiml si jeho kritického stavu schwarzenberský archivář František Mareš a upozornil na tuto skutečnost Adolfa Josefa ze Schwarzenbergu. Za faráře Tomáše Zachardy došlo v letech 1904-07 k restaurování obrazu a k radikálnímu zásahu do jeho materiální podstaty.¹⁵ Vídeňský malíř a restaurátor Theofil Melicher zvolil metodu rozříznutí desky obrazu a transfer barevných vrstev s malou částí dřevěného podkladu na silné plátno a to jak u malby Madony, tak i u obrazu *Adorace*. Vznikly tak obrazy dva. Návrat obrazu dne 19. října 1907 byl velikou událostí pro farnost i celou oblast Doudlebska s procesím, družičkami a líbáním obrazu, který již nikdy neměl opustit kostel.¹⁶

Bohužel, obraz *Panny Marie Doudlebské*, našim předkům tolik milý, setrval na svém místě zhruba již jen třicet let (zde byla navíc nutnost zachování původní lokace zdůrazněna legendou, kdy Madona po vyjmutí z kostela plakala). Obraz sice zůstává majetkem farnosti, ale již roku 1937 byl zapůjčen do Obrazárny Společnosti vlasteneckých přátel umění v Praze, odkud se dostal do dnešní Národní galerie v Praze, kde je dodnes veden jako zápůjčka na dobu určitou, s možností prodloužování. Můžeme ho spatřit v expozici starého českého umění v Anežském klášteře s datací „kolem roku 1440“.¹⁷ Rovněž obraz *Adorace Ježíška*, ikonograficky zajímavý scénkou se sv. Josefem, který vaří Ježíškovi kašičku a odhání při tom kočku, je zapůjčen v Národní galerii (oba obrazy byly v letech 1977-1993 přechodně vystaveny na hradě Kost). V letech 1997-2003 restaurovala obraz *Madony Doudlebské* ak. mal. Zora Grohmanová¹⁸ a poté bylo toto dílo zařazeno do expozice v Praze. V roce 2006 Madona putovala na výstavu „*Slezsko. Perla v České koruně*“, uspořádanou v Praze a v polské Lehnici, k níž byl vydán reprezentativní katalog. Madona

Obraz *Madony* na hlavním oltáři začátkem 20. stol.

je tu pochopitelně uváděna do souvislosti s Madonou Piekarskou (Piekary Śląskie v Horním Slezsku, originál se dnes nachází v katedrále sv. Kříže v Opoli) a s obrazy jejího typu, které v krakovské diecézi rozšiřoval v 15. století biskup Zbigniew Oleśnický.¹⁹ Za zmínku stojí též skutečnost, že Poláci nazývají někdy tento typ Madonami Doudlebskými (!), např. Madonu v Rychwaldu.²⁰

Ve farním kostele sv. Vincence v Doudlebech je na oltáři umístěna kopie z roku 1978, malovaná ak. mal. Hanou Kohlovou temperou na překližce. Také tato kopie je od roku 2007 majetkem Římskokatolické farnosti Doudleby. Existuje ještě několik starších kopií obrazu v soukromém vlastnictví.²¹ Obraz „Adorace Ježíška“ je v kostele zastoupen fotokopii.

Jiří Černý

Diecézní konzervátorské centrum

¹ Setkání-Aktuality 2010, č. 6, s. 10-11.

² Trajer J.: Historisch-Statistische Beschreibung der Diocese Budweis, Budweis 1862, s. 105. Trajer cituje inventář: Die Pfarrkirche zum h. Vincenz M. zu Teindles /Doudleby/ enthält auf dem Hochaltare ein schönes uraltes Marienbild, welches seit undenklichen Zeiten verehrt wird.

³ Pulec V.: Doudleby. Příspěvky k jejich dějinám. České Budějovice 1926, s. 35.

⁴ Košnář J.: Poutnická místa a památné svatyně v Čechách, Praha 1903, s. 471-474; Kumpel-Staňkovský B.: Staročeské Madony, Šumperk 1947, s. 63.

⁵ Pulec, pozn. 3, s. 27.

⁶ Tamtéž s. 28-30.

⁷ Základní literaturu k obrazu uvádí Matějček A.: Česká malba gotická 1350-1450, Praha 1950, s. 168-169. Celkové shrnutí nejnovějších poznatků a souvislosti s poutním místem, in Černý J.: Poutní místo Doudleby a deskový obraz Madony s Ježíškem, Výběr 40, 2003, č. 3, s. 247-268.

⁸ Bartlová M.: Poutivé obrazy. České deskové malířství 1400-1460, Praha 2001, s. 194.

⁹ Myslíme tím, že koruna nebyla malována, ale aplikována dodatečně. Korunka barokní byla kovová, podle fotografií ze začátku 20. stol. byly nad hlavami obou postav připevněny kovové paprsky, srv. Pulec, pozn. 3, s. 36. Při posledním restaurování byly otvory po votivních aplikacích přiznány a na obraze jsou dobře patrné.

¹⁰ Braniš J.: Mittheilungen der k. k. Zentralkommission zur Erforschung und Erhaltung der Baudenkmale, Neue Folge, 1890, s. 212.

¹¹ Matějček A.: Galerie v Rudolfině, 1913, s. 28.

¹² Srv. pozn. 8, Bartlová M.: Poutivé obrazy..., s. 194-195.

¹³ Šittler E. - Podlaha A.: Národopisná výstava českoslovanská v Praze, in Vlast', roč. XII (1895-96), s. 880-882.

¹⁴ Müller V.: Oslavy Panny Marie v Praze, in Podlaha A.: Almanach mariánský, Praha 1905, s. 193-203.

¹⁵ Černý J.: Poutní místo Doudleby a deskový obraz Madony s Ježíškem, Výběr 40, 2003, č. 3, s. 253-260.

¹⁶ Pamětní kniha farnosti Doudleby, nestr. (ŘKF Doudleby).

¹⁷ Chlumská Š. (ed.): Čechy a střední Evropa. Sbírka starého umění Národní galerie v Praze, Praha 2006, s. 69-70.

¹⁸ Grohmanová Z.: Restaurátorská zpráva. Madona Doudlebská, Národní galerie v Praze, 2003 (Biskupství českobudějovické).

¹⁹ Niedzielenko A. - Vlnas V. (ed.): Slezsko. Perla v České koruně. Tři období rozkvětu vzájemných uměleckých vztahů, Praha 2006 (obraz Madony z Doudleby i z Kamenného Újezda s. 124).

²⁰ Srv. pozn. 15, Černý J.: Poutní místo Doudleby..., s. 259; též Gizela S. M. - Grazyna S. M.: Z dawna Polski tys Krolowa. Szymánów 1986, s. 288, 660.

²¹ Již v době první nepřítomnosti obrazu v kostele začátkem 20. stol. nechal namalovat doudlebský sedlák Josef Burda tři kopie obrazu u učitele Františka Nouzy. Srv. pozn. 15, Černý J.: Poutní místo Doudleby..., s. 257.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST TÁBOR-KLOKOTY

A OBLÁTI PANNY MARIE NEPOSKVRNĚNÉ

oznamují, že
celodenní adorace

každý 1. pátek v měsíci

budou v zimním období
v poutním domě Emauzy
9-16.30 hod. a 17.45-19.30 hod.

Mše sv. v kostele Nanebevzetí Panny Marie v 17 hod.,
od 16.30 hod. možnost přistoupit
ke svátosti smíření.

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE VODŇANY

26. října (úterý) 19 hodin

RYTÍŘI ŽIJÍ MEZI NÁMI

Beseda se členy Suverénního řádu Maltézských rytířů o jejich působení v Čechách i ve světě

P. Jiří Čepl, vodňanský farář

Bc. Jan Rada, ředitel maltéžské pomoci v Českých Budějovicích

8. listopadu (čtvrtek) 19 hodin

POTOPA SVĚTA A DALŠÍ KATASTROFY

přednáška **Tomáše Machuly Ph.D., Th.D.**,
děkana Teologické fakulty JU

Biblický příběh o Noemově arše
před nás staví otázky:

-Jak sloučit starou biblickou zprávu se
současnými poznatky vědy, přírodní či
teologické, a postoji moderní společnosti?
-Proč dobrý Bůh dopouští zlé věci, které nás
v různých podobách potkávají?

Jsmo v tom bezmocní?

-Jak žít s nasazením a odpovědností, s vírou
či bez ní, ve světě, kde k menším i větším
„katastrofám“ dochází neustále?

Místo konání: Městská galerie,
náměstí Svobody 18, Vodňany

Katedra filosofie a religionistiky TF JU
v Českých Budějovicích
vás zve na přednášku

ThLic. **Tomáše Kotrlého, Th.D.:**

**„Církevní pohřeb a hřbitov
v CIC/1983, úcta k zesnulým
a teologická východiska
křesťanského pohřbívání“.**

Přednáška proběhne
ve středu 3. 11. 2010 v 8:00
v učebně 117 na TF JU v ČB
a opakovat se bude
ve stejný den v 17:00.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

STROM BARVY ŽIVOTA

Blíží se nevlídné podzimní dny, dlouhé večery, pro většinu z nás doba, která člověka netěší. Když se k tomu přidá i podzim života, je třeba se porozhlédnout, kde hledat povzbuzení. Především na lidi zralého věku, nebo chcete-li seniory, jak se dnes obvykle říká, pamatuje nový časopis. Chce být křesťanský orientovaným časopisem, kde si každý pro sebe najde něco zajímavého ke čtení. Ať už je to rozhovor s osobností duchovního, společenského, kulturního nebo politického života, zamyšlení nad aktuálními tématy, výjimečnými věcmi, ale i nad všedními, dále články o dětech a vnoučatech, o vztazích mezi lidmi, o tom, jak prožívat aktivně zralý věk i jak si udržovat fyzickou i duševní svěžest.

Projdete se společně po známých i méně známých poutních místech Čech a Moravy, podíváte se, co je nového v zahradě, truhlíku či květináči, a odborník vám poradí, co dělat v problémech, které nám někdy život připraví i jak jim předcházet.

Nezapomeneme na vašeho domácího mazlíčka a nabídneme něco dobrého pro všední i sváteční stůl. A k tomu jako třešnička na dortu nějaké životní moudro, přísloví, pranostika, křížovka a trochu humoru, který je kořením života a neměl by nikdy chybět. To a mnohé další bude ke čtení a zamyšlení v novém časopise STROM barvy života.

Časopis bude vycházet jako dvouměsíčník. Cena ročního předplatného je 234 Kč s poštovním a balným. Jedno číslo vyjde čtenáře na 39 Kč. Objednat si jej můžete poštou, telefonicky či mailem na adrese redakce:

**Nakladatelství Strom, Střední Novosadská 4, 779 00 Olomouc, tel. 775 705 350,
mail: redakce@casopisstrom.cz,
www.casopisstrom.cz**

STROM
barvy života

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

srdečně zve na přednášku

Manželství je cesta

Mons. Aleše Opatrného Th.D.

11. listopadu 2010 v 17 hod.

Přednáškový sál Orla
Lannova tř. 2, České Budějovice

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Česko-německé setkání na Ktiši

Ve dnech 5.-6. 11. 2010 se uskuteční 2. ročník víkendového setkání česko-německé mládeže na Ktiši. Na páteční večer je připraven zábavný program (tzv. „Večer plný her“). V sobotu ráno přivítáme německé účastníky (pátek večer je připraven pro českou mládež) a po seznámení se již pustíme do společného programu. Dopolední program bude probíhat na faře, odpoledne pak, v případě příznivého počasí, se vydáme na cestu po okolí Ktiše, v rámci které budou připraveny různé soutěže a hry. Po návratu a večeri se již rozloučíme a pojedeme domů. Cesta na Ktiš a zpět do Českých Budějovic je zajištěna.

V případě zájmu se můžete hlásit na Diecézním centru mládeže u Davida Urbana (tel.: 606 485 493). Toto setkání je spolufinancováno Evropskou unií a Evropským fondem pro regionální rozvoj (Investice do Vaší budoucnosti).
-du-

Světový den mládeže v Madridu

16.-21. 8. 2011 proběhne Světový den mládeže v Madridu. Tímto bychom rádi informovali mládež českobudějovické diecéze, že už jsou spuštěny elektronické přihlášky www.ado.cz/madrid-eprihlaska/, které vás automaticky přidělí k vaší diecézi. Další možnost přihlášení je na Diecézním centru mládeže v Českých Budějovicích vyplněním formuláře.

Více informací a článků o Madridu průběžně najdete v následujících číslech časopisu Setkání, nebo na internetových stránkách www.madrid2011.org, www.madrid2011.signaly.cz, případně na webu centra mládeže www.dcm.bcb.cz
-dcm-

Národní pouť do Říma

9.-11. listopadu 2010 proběhne Národní pouť do Říma. K dispozici jsou dvě cestovní kanceláře. CK VOMA nabízí dopravu zahraničním autobusem, 2x nocleh v hotelu (2-3 lůžkové pokoje), 3x snídaní, kněžský a průvodcovský doprovod, kompletní pojištění a pojištění na úpadek CK. Odjezd je 8. 11., příjezd 12. 11. V rámci zájezdu je také prohlídka Říma a jeho památek. Cena 4990 Kč s možností mírného navýšení podle místa nástupu.

CK Avetour nabízí delší poznávací pouť 7.-12. 11. za 5990 Kč. Cena zahrnuje autobusovou dopravu moderním zahraničním busem tam i zpět, 3x ubytování, 3x snídaní, 3x večeři, zdravotní pojištění do zahraničí, zákonné pojištění CK proti úpadku a servis průvodce. V rámci poutě navštívíte Assisi se mší svatou v bazilice sv. Františka a možností prohlídky města. Následující dny bude vedená prohlídka Říma a účast na programu Národní poutě.

Hlásit se můžete na e-mail dcm@bcb.cz, nebo na tel. 386 102 325, 386 102 312.
-vk-

BEŠAMEL

Říjen je v plném proudu a pod lehké bundy se vtírá podzim s nádechem zimy. Budějovice voní. Zejména když projdete kolem nějaké kavárny, cukrárny, někomu voní i smažené hranolky, jiný si libuje nad vůní kol svištěcího automobilu. Tak je to i v jiných městech. Spousta vůní. Z výloh na nás koukají slevy a všude je toho tolik, co nám tak voní a na co bychom měli chuť.

Stojím v pokoji, kam svítí lampy z ulice, a míchám. Bešamel. To slovo tak krásně zní. Myšlenky se rozpouští, tak i máslo v kastrolu. Zasypu moukou a pečlivě míchám, nechám to asi minutu zasmahnout, přesně podle receptu z internetu. Každé jídlo má své kouzlo a je na prostě jedinečné, protože chuť se nemůže nikdy úplně stejně opakovat. Jinak vám chutná, když ho vaří člověk, kterého máte rádi, jinak, když si jen chcete zaplácnout žaludek rychlou bagetou a úplně jiné je, když někomu vaříte vy sami. Často mě napadá, jestli to tak není i se slovem Božím. Když věřím a připustím, že mě má Bůh rád a že mi chce být blízko skrze modlitbu, Písmo, hned mě nějak více hřeje na srdci a cítím se mu být blíž a blíž. Když rozjímám nad jeho Slovem, nebo si jen tak čtu, hned jako by vůně jeho Slova byla kolem mě a o to větší mám chuť další den číst, modlit se. Ne vždy se to ovšem povede, nejsou třeba dobré podmínky, nevím, jak vařit, nerozeznám moc vůní, protože už jsem skoro kvůli spoustě jiných vonících věcí málem ztratila čich, ale vždy je důležité chtít zase dobře jíst a vařit, chtít se Bohu přiblížit.

Aby také mladí z naší diecéze mohli okusit a přijít na chuť Božímu slovu, modlitbě, vytvořili jsme pro ně tři nové kurzy, které budou tento školní rok probíhat. Prvním z nich je *Biblická škola*, která se první rok zaměří na Starý zákon. Ze svého menu nabídne ochutnávku například dějinných souvislostí, odkryje, na co poukazovali proroci, nebo jak vůbec můžeme s Písmem pracovat. Cílem tohoto kurzu je více se seznámit s Bibli a metodami práce s ní, jak ji ještě neznáme, a ukotvit to, co jsme měli možnost někdy zaslechnout.

Dalším z našich receptů je *Škola modlitby*. Když nahlédneme pod pokličku, ucítíme vůni modlitby v praxi. Dozvíme se, co to vůbec je modlitba a jaké jsou její formy. Náležitě si je vyzkoušíme, budeme pracovat s Bibli, ale i přidáme špetku spontánní modlitby. Stejně jako když dva lidé vaří to samé, nikdy to není to samé, tak i v tomto kurzu bude mít každý příležitost pracovat sice se stejnými informacemi, ale rozvinout svůj vztah s Bohem naprosto jedinečně.

Posledním z této bešamelové trojky je *Christ-life*. Tváří se svým názvem trochu exoticky, ale vystihuje, co je podstatou každého dobrého receptu - Kristův život a potažmo život s ním.

Také je jedinečný tým, že se bude konat na více místech v naší diecézi, a to ve vikariátech, kde bude dostatečný počet labužníků. Odkryjeme zde, kdo je Bůh Otec, Syn a Duch svatý, prohloubíme modlitbu a nakousneme svátosti. Základy víry a otázky partnerství nám také nebudou skryty a mnohem více. Tento kurz si klade za cíl, abychom se společně s mladými duchovně obnovili, dozvěděli se základy víry, přiblížili se k Bohu skrze modlitbu a okusili zážitkové hry. Je připraven pro mladé různých škál, tudíž může přijet kdokoli. Ovšem pro ty, kteří by chtěli následující rok navštěvovat kurz animátorů, je podmínkou!

Zalévám zahuštěné máslo mlékem a přidávám bobkový list, pepř, sůl, špetku muškátového oříšku, míchám a přivádím k varu... A opravdu to voní. Ještě knedlík a pěkný kousek masa a je to hotové. Tímto vonným receptem bych vás chtěla pozvat do výše popsaných kurzů našeho centra mládeže, protože co je lepšího, než si pořádně okořenit život modlitbou. Nebojte se proto pozvat své kamarády a spolužáky, babičky a dědečkové svá vnoučata, aj.

Hlásit se můžete do poloviny listopadu a více informací se dovíte na našich webových stránkách: www.dcm.bcb.cz Obrátit se také můžete na náš e-mail: dcm@bcb.cz nebo volat na telefonní čísla: 386 102 325, 386 102 312.

Vendula Krulová

Škola partnerských vztahů

Čas plyne neuvěřitelně rychle, a tak tu máme říjen a s ním i teď již uplynulou Školu partnerských vztahů.

V pátek 8. října večer jsme se s dobře známými tvářemi sešli na faře ve Volyni. Hlavní program byl připraven až na sobotu, takže jsme si večer krátce popovídali o tom, jak moc může být důležitá modlitba v rodině, přečetli si úryvek z Písma a dále pokračovali v duchu společenských her a rozhovorů nad šálkem čaje.

V sobotu ráno mezi nás už po páté zavítali manželé Poláčkovi a předali nám své zkušenosti a názory na téma Manželský slib. Myslím, že jsme měli opět dobrou příležitost uvědomit si závažnost a zároveň krásu manželského závazku. Nicméně přednáška byla naprosto vyčerpávající, proto jsme se rádi šli posilnit výběrným obědem. Pán nám dal v sobotu nejen moudrá slova k poslechu, vynikající jídlo, ale i nádherné počasí. Dále byla tedy na programu dobrovolná procházka po Volyni a okolí, na které jsme si mohli vychutnat maličké umění matičky přírody a cítit ve tvářích osvěžující sluneční paprsky. Okolo třetí hodiny jsme se znovu sešli na faře a mezi nás přijeli i manželé Markovi z Vimperka. Byli pozváni, aby se s námi podělili o svůj příběh, aby nám vyprávěli své zkušenosti o každo-

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

denní snaze milovat partnera, o své rodině, a aby nám řekli, co v praxi znamená to, co si snoubenci slibují u oltáře. Myslím, že všichni účastníci ŠPV velmi ocenili jejich otevřenost a upřímnost a velmi uvítali, když k dopolední teorii přibyl jejich osobní příběh. Následovala večeře a po ní byl na programu film Kuličky. Film to byl trochu zvláštní, ale co nás asi nejvíc obohatilo, byla diskuze po něm. Dokonce jsme se do ní tak ponořili, že byl najednou pozdní večer a nastal čas pro krátkou večerní modlitbu. Potom jsme si ještě chvíli povídali, ale brzy na nás vlezla únava a tak jsme zalezli do spacáků.

Neděle, ač den odpočinku, se nám tak rozhodně nezdála. Mohl za to budíček. Vstávání v půl osmé se nám jevilo jako víc než předčasné. Ale mše svatá je mše svatá, a tak jsme takto probuzení cupitali ranní zmrzlou trávou do kostela. Po nedělní slavnosti následovala snídaně a reflexe nejen uplynulého víkendu, ale i celé ŠPV. Měli jsme možnost se dohromady zamyslet, co nám ŠPV dala a co naopak bychom pro příště chtěli udělat jinak. To byla poslední tečka za programem.

Pokud můžu mluvit za všechny, myslím, že jsme se leccos během celé Školy partnerských vztahů dozvěděli, některé věci jsme si ujasnili a že to byl příjemně strávený čas ve společnosti milých lidí. Chtěla bych proto poděkovat všem, kteří se na tomto programu jakkoliv podíleli, za snahu a ochotu věnovat nám čas a úsilí.

Mirka Pudíková

vyznání víry, a to odpuštěním, co je církev a jak ji vnímáme. Páteční večer jsme zakončili tříčtvrtěhodinovou adorací, kterou hudebně doprovázela skupinka animátorek na kytary a příčnou flétnu.

Sobotní den jsme začali modlitbou v kapli, po které jsme se posilnili snídaní. Dopoledne jsme měli Slovo na den, které si připravil jeden z animátorů Karel Starý. Poté jsme pokračovali přednáškou „Život malé skupinky“, kterou vedla Pavla Strettiová z komunity Chemin Neuf. Tato přednáška nám měla pomoci v budování, organizaci a komunikaci ve společenství. Bavili jsme se též o využití darů, které každý z nás má. Pak jsme pracovali ve skupinkách a hned na to pokračovala přednáška, po které jsme diskutovali o našich společenstvích, která navštěvujeme a také o našich darech, které máme a jak je využíváme.

Odpoledne pokračovalo přednáškou o evangelizaci, kterou vedla též Pavla. Dozvěděli jsme se o tom jak na to a taky shlédli čtvrtěhodinové video o evangelizaci, kterou dělá komunita Chemin Neuf.

Sobota byla slunečná, a tak abychom celý ten krásný den nestrávili jen uvnitř domu, rozhodli jsme se jít hrát ven nějaké hry a projít se.

Večer jsme se dívali na film z roku 1990, který se jmenoval Pán much. Tento film mě osobně velmi zaujal. Příběh se odehrával na opuštěném ostrově, kam doplávali mladí vojenští kadeti, jejichž letadlo ztroskotalo nedaleko ostrova. Autorem knižní předlohy je sir William Golding. Ve filmu byly dvě hlavní postavy: Ralph, který byl rozumný a chtěl udělat všechno pro společnou záchranu, a Jack, který si chtěl zejména užívat a lovit v lese prasata. Nejprve všech 25 kluků spolu vycházelo, stanovili si určitý řád, který demokraticky navrhl Ralph, ale postupem času ho přestávali dodržovat a nakonec se po hádce rozdělili na dva tábory. Jack sliboval dobrodružství a všeho dost (jídla, zábavy), a lovit prasata, skrze který si budoval svojí autoritu a moc, a tak se

k němu postupně přidala většina chlapců. Jenže Jackův tábor začal uskutečňovat rituály, tresty a sadistické hry, které už byly na hranici divočství. Došlo to až tak daleko, že Jackův kmen zabil zbýlé dva kluky z Ralphova tábora, prvního nechtěně a druhého úmyslně.

Po shlédnutí tohoto filmu, který poukazyval na to, kam až je člověk schopen zajít, následovala diskuze ve skupinkách. Sobotní den jsme zakončili modlitbou úryvků z Bible.

Další ráno jsme začali opět krátkou modlitbou, dopoledne se konaly přípravy na mši, která byla od 10 hodin v místním kostele sv. Bartoloměje.

Celý víkend byl zajímavý, dozvěděli jsme se nové věci, přemýšleli nad nimi a také se po dlouhé době zase většina animátorů sešla. Víkend se mi líbil a už se těším na další říjnové setkání.

Anna Bendová

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE
České Budějovice
a OBČANSKÉ SDRUŽENÍ MOST
České Budějovice

vás zvou na

**koncert Slávka Klecandra
ze skupiny Oboroh.**

Koncert se uskuteční
ve čtvrtek 21. 10. 2010 v 19:00
v klášterním kostele Obětování Panny
Marie na Piaristickém náměstí.

Vstupné dobrovolné.

SETKÁNÍ ANIMÁTORŮ

Ve dnech 17.-19. září se na Ktiši uskutečnilo šesté setkání animátorů.

Program začal v pátek ve večerních hodinách a skončil nedělním obědem. V pátek po večeři jsme měli možnost zúčastnit se třetí části přednášky Vyznání víry, kterou vedl P. Josef Prokeš. Zabývali jsme se zde poslední částí

Připravované akce pro mládež

21. 10.

Koncert duchovní hudby Slávka Klecandra ze skupiny Oboroh se uskuteční od 19:00 v klášterním kostele Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí.

22.-24. 10.

72 hodin bez kompromisu - mezinárodní akce na DCŽM Ktiš,
e-mail: dcm@bcb.cz

22.-24.10.

Kurz pro animátory, Kvilda

Biřmování pro středoškoláky v Českých Budějovicích. Vždy ve středu od 17:00 v klášteře na Piaristickém náměstí. Začínáme 13. října 2010.

Přihlášky už nyní v kanceláři děkanství nebo na krik@centrum.cz

Více informací naleznete na www.dcm@bcb.cz

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Musica Podberdensis měla veliký úspěch

Farní charita Milevsko pořádala v sobotu 11. září v 18.30 hod. benefiční koncert. Důstojné prostory klášterní basiliky Navštívení Panny Marie jim k tomuto účelu zapůjčili milevští premonstráti v čele s P. Norbertem a P. Jakubem Berkou. Záštitu nad koncertem převzala náměstkyně hejtmana pro Jihočeský kraj Mgr. Ivana Stráská.

Účinkovala Musica Podberdensis, což je komorní vokálně-instrumentální soubor. Na hudební scéně se poprvé objevil koncem r. 2008, přestože jeho členové spolu v různých uskupeních muziciují již po mnoho let. Základem souboru jsou příbuzenské vztahy rodiny Kopeckých, které život zavedl do podbrdského regionu - odtud inspirace pro název (podle Mapy Čech Mořice Vogta z r. 1712, na níž je zakreslen „Circulus Podberdensis“ sahající od řeky Berounky přes brdské hřebeny až po tok Vltavy). Volnými členy souboru je pak řada dalších amatérských hudebníků, kteří chtějí vedle prožitku ze společné práce rozdávat také radost z hudby širokému publiku Podbrdsko a jiných míst Čech. Což se tu sobotu opravdu naplnilo. Počet návštěvníků byl mezi devadesáti až sty. Ohlasy po ukončení koncertu byly pozitivní, o čemž svědčí závěrečný dlouhotrvající potlesk vstaje.

Těší mě, že nás přijela podpořit spousta přátel z mého bydliště a okolí, dokonce i starosta Slabčic Jaroslav Bouška. Přijeli i další známí až z Komárova a z Průhonic u Prahy. Byli nadšení a ptali se, kde jsem ten úžasný soubor objevila... Bylo to zcela náhodou, jedna členka souboru Zuzana Vilhlemová totiž momentálně

ve Slabčicích žije a dala mi kontakt na vedoucí souboru Alenu Kopeckou. Dobrá vůle byla na obou stranách a to se moc pěkně pracuje. Někteří dárce nám poslali příspěvek dodatečně, takže celkový výnos činí přes osm tisíc korun, což je veliký úspěch. Samozřejmě s akcí byly spojené i náklady. Musím se ještě zmínit o velké a nezištné pomoci Lidy Dvořákové, která uvařila večeři pro členy souboru a jistila

hlavní zázemí, co se týče občerstvení a veškerého dění kolem. Věnovala naší charitě mnoho hodin svého času. Uklizenou klášterní kuchyni jsme opouštěly asi ve 22 hodin, unavené ale nesmírně spokojené. Odvážuji se doufat, že tento soubor nebyl v Milevsku naposledy. Všem laskavým dárcům „Pán Bůh zaplat“!

Alena Růžicková,
ředitelka Farní charity Milevsko

Aktuality z Dobrovolnického centra při Diecézní charitě České Budějovice

STALO SE:

1. 7. 2010 – Orientální tanečníci pro charitu. Dvouhodinové představení malých tanečnic a tanečníků ze sociálně znevýhodněného prostředí pravidelně se střídajících s profesionálními orientálními tanečnicemi. Představení se uskutečnilo v parku Na Sadech a mělo u veřejnosti dobrý ohlas (přišlo se podívat na sto obyvatel Budějovic).

7.-13. 7. 2010 – Dětský tábor „Léto na farmě“. Začátkem července vyjely děti z klientských rodin Diecézní charity v Českých Budějovicích už počtvrté na svůj letní tábor. Sedmidenní pobyt uspořádalo Dobrovolnické centrum při Diecézní charitě v ČB v úzké spolupráci s Poradnou Eva a Intervenčním centrem. Díky ochotě a velkému nasazení celkem 13 dospělých (11 dobrovolníků a 2 pracovníci Dobrovolnického centra) si 16 dětí, které pocházejí ze sociálně slabých rodin a letní tábor by si tak nemohly jinak dovolit, užilo týden plný zábavy a koupání. Letos byli účastníci tábora ubytováni v Oboře Nový Dvůr poblíž Hluboké u Borovan. A i když táborníci byli někdy pořádně roz dovádění, správci Obory, manželé Kubouškoví, byli nadmíru chápaví pro dětské veselí a za jejich vstřícné jednání i výborné

obědy (na jejich svíčkovou budeme ještě dlouho vzpomínat!) jsme opravdu vděční. Tábor byl financován z Grantových programů Jihočeského kraje, Města České Budějovice, z daru

JUDr. Marty Krupauerové a firmy Ká-servis. Všem, díky nimž se mohl tábor realizovat patří vřelý dík! Děti si užili program na krmení

Pokračování na 15. str.

DIECÉZNÍ CHARITA...

divokých prasat i vodní hrátky na lodích zprostředkované firmou Ká-servis. Tábor se i díky letošnímu výbornému zázemí opravdu povedl, celých 7 dní se obešlo bez vážnější nehody a děti při závěrečném hodnocení neskrývaly své nadšení, většinu z nich se dokonce vůbec nechtělo domů.

7. 9. 2010 – Cyklobrigáda. Pět dobrovolníků a pracovníce Dobrovolnického centra se v úterý 7. 9. 2010 navečer pustilo do nelehkého úkolu – zprovoznit kola a koloběžky. Jednostopá bezmotorová pohanědla budou sloužit dětem ze sociálně slabého prostředí. Těšíme se, že děti s dobrovolníky budou moci jezdit na menší výlety po budějovických cyklostezkách a naučí se znát dopravní značky a předpisy. Mockerát děkujeme našim dobrovolníkům Evě, Zdeňce, Terezce, Petrovi a Honzovi za velkou pomoc!

10. 10. 2010 – Výlet s dětmi: z Hrdějovic na letiště Hosín. Dobrovolníci v čele s Bárou Stlukovou a Zdeňkou Šlapanskou uspořádali v neděli 10. října 2010 výlet pro děti ze sociálně znevýhodněného prostředí. Děti pocházejí z klientských rodin Poradny Eva při Diecézní charitě, společně s dospěláky se vydaly na procházku jihočeskou podzimní krajinou. Tentokrát si naplánovali trasu Hrdějovice - Hosín - letiště, která je dlouhá zhruba 6 km. Během putování se pokaždé zažije spousta legrace a zábavy, hrají se hry, poznávají stromy a keře, obdivuje výhled na Budějovice a hlavně letadla. Pane jo, letadla! Naším výletníkům přálo počasí a v radosti si užili krásný podzimní den.

AKTUÁLNÍ INFORMACE:

Nábor nových dobrovolníků - Přijímáme nové dobrovolníky pro práci s dětmi ze sociálně znevýhodněného prostředí, se seniory, s lidmi se zdravotním postižením a jiné. Zájemci o dobrovolnictví se mohou hlásit na tel. 731 604 163 (Eva Opatrná) a domluvit si nezávaznou informační schůzku. -vm-

DIECÉZNÍ CHARITA ČESKÉ BUDĚJOVICE odeslala za naši diecézi dary ve výši 50 000 Kč

na povodně v severních Čechách. Mimoto byly odvezeny dary hmotné v objemu 5 m³, vybavení kuchyně a domácnosti pro Raspenavu, Bílý Kostel a Chrástavu.

Všem dárcům děkujeme
za pomoc bližním v nouzi.

Michaela Čermáková, ředitelka
Diecézní charity České Budějovice

Adventní TAMMÍM 2010 duchovní obnova pro mladé muže

V Arcibiskupském semináři v Praze již tradičně dvakrát v roce pořádáme duchovní obnovu pro mladé muže od 15 let s názvem TAMMÍM.

Toto hebrejské slovo můžeme do češtiny přeložit jako bezúhonný, totální, naprostý, dokonalý. Snaha být TAMMÍM pro Hospodina by měla být úkolem pro každého křesťana. K tomu se snažíme přispět i my nabízeným

setkáním s bohoslovci, s představenými semináře a hlavně s vrstevníky, kteří se také snaží objevovat svoji mužskou spiritualitu.

TAMMÍM je možností prožít víkend v modlitbě, ztišení, společných rozhovorech o hledání a prožívání víry mezi sebou, s bohoslovci i představenými semináře.

Jeho součástí jsou i různé workshopy, sport, společenské hry, kvalitní film, dobrá nálada a setkání se zajímavými hosty. Vytváříme tak prostor i pro hledání životní cesty a prohloubení osobního vztahu s Bohem, nabízíme i možnost duchovního rozhovoru, příp. svátosti smíření.

Je to taky velká příležitost poznat nové věřící kamarády a přátele.

Rádi zveme mladé muže na letošní adventní TAMMÍM, který se uskuteční

26.-28. listopadu 2010. Můžete prožít začátek adventu s dobrými lidmi v příjemném prostředí a dobře začít přípravu na slavení příchodu našeho Pána na svět.

Počet míst je omezený, proto, pokud máte zájem, přihlaste se co nejdříve!
Za bohoslovce Jozef Gumenický

Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6, Metro A (konečná Dejvická).

Příjezd 26. 11. 2010 do 18 hod., odjezd 28. 11. 2010 od 14 hod.

Cena: dobrovolný příspěvek dle individuálních finančních možností.

Pořadatel: Arcibiskupský seminář v Praze.

Informace a závazné přihlášky na tammim@signal.cz
www.tammim.spolco.cz

Poradna pro ženy a dívky OS ONŽ

Srdečně zveme čtenáře na **benefiční představení Teatru Víti Marčíka** pro Poradnu pro ženy a dívky OS ONŽ a RC Emanuel v Č. Budějovicích.

Podtitul (autor) Pinocchio

Místo konání akce - **k.c. Solnice, Česká 66, České Budějovice**

Datum: **7. 11. 2010 v 17.00 hod.**, délka představení - cca 70 min., bez přestávky
Popis představení: Staronový příběh o dřevěném panáčkovi, který se chtěl stát chlapcem, s písničkami a živými i dřevěnými herci. Vhodné pro diváky od 3 do 83 let.

Předprodej vstupenek bude probíhat v síti rezervačního systému Cbsystem a v k.c. Solnice. Vstupenka stojí 65 Kč.

Partneři projektu: Jihočeská KDU-ČSL a Reality ČTYŘLÍSTEK.

Poradna pro ženy a dívky OS ONŽ funguje v Českých Budějovicích od ledna 2005. Je součástí sítě poraden OS ONŽ. Toto sdružení slaví letos 20. výročí založení. Naším klientkám nabízíme poradenství v těchto oblastech – sociálně právní poradenství, partnerské vztahy, těhotenství, příprava na porod. Ženám v obtížných životních situacích můžeme nabídnout i sociální výpomoc (oblečení), pomoc při umístění v azylových domech, kontakty na další odborníky. Všechny naše

služby jsou diskrétní a ZDARMA. Našími nejčastějšími klientkami jsou svobodné matky. Poradna sídlí na Lannově tř. č. 63, tel: 386 350 475, mob: 731 749 783.

Mgr. Barbora Šířová,

Poradna pro ženy a dívky

Tel: 386 350 475, mob: 731, 749 783

e-mail: poradnaprozenyeb@seznam.cz

www.poradnaprozenyeb.webnode.cz

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Setkání s komunitou Cenacolo

Nemohu se nerozdělit se čtenáři časopisu Setkání o svůj velmi silný zážitek - v neděli 26. září 2010 jsem se účastnila setkání členů komunity Cenacolo v rakouském Sankt Margarethen.

Ale od začátku. V září přišel do milevského kláštera premonstrátů P. Quirín. Slouží ob týden mši sv. i v mém bydlišti, ve Slabčicích. Pořádal zájezd na toto setkání, ale zájemců nebylo mnoho, možná z důvodu neinformovanosti (já jsem také o existenci této komunity, která je známá jako komunita pro narkomany z Medjugorje, nic nevěděla). Přesto jsme do Rakouska vyrazili. Jelo nás pět autem do Horní Plané, kde jsme přestoupili do vypůjčeného devítimístního auta a přistoupily další čtyři ženy z farnosti, neboť do srpna byl P. Quirín jejich duchovním. Celou cestu tam i v noci zpět odřídila Ivana Ceisová ze Zdikova, jela dobře a bezpečně, určitě jí patří ještě jednou poděkování od nás všech, kteří jsme se v klidu a bezstarostně vezli.

Na místo jsem dorazili odpoledne asi v půl třetí, auto nechali na parkovišti a posilnění a oblečení do všeho, co jsme měli s sebou, jsme vyrazili do bývalého lomu, který v současné době slouží jako divadlo. Musím se přiznat, že rozloha a skály, tyčící se okolo prostranství, kde bylo obrovské hlediště i jeviště, mě fascinovaly. A to jsem ještě netušila, jakým způsobem bude okolní scénérie nápomocna jako nádherná kulisa při představení muzikálu Credo v provedení členů komunity Cenacolo. Foukal studený vítr a prověřoval snažení všech, kteří připravovali oltář a vše potřebné pro slavnostní bohoslužbu. Té předcházela svědectví členů komunity spolu s krásnými písničkami, které mladí lidé z celého světa zpívali a hráli. Pak přišla na pódium sestra Elvíra, které už je 71 roků, ale je velice vitální a lidé ji bouřlivě vítali. To ona je zakladatelkou komunit pro závislé (na drogách, ale i alkoholu, hráčských automatech apod.). První dům pro narkomany otevřela ve svých 46 letech, v současné době je jich po celém světě už šedesát.

V 16 hod. následovala slavnostní bohoslužba, které předsedal kardinál Dr. Christoph Schönborn, arcibiskup vídeňský. Spolu s ním bylo okolo kamenného oltáře více než třicet kněží i jáhnů, včetně našeho P. Quirína. Zážitkem, který mi až vehnal slzy do očí, byla společná modlitba Otče náš, kdy se několik set věřících společně drželo za ruce a utvořilo tak jedno velké prosící společenství. Při podávání eucharistie se rozběhli mladí lidé s praporky spolu s kněžími, kteří se vydali mezi věřící. Bylo tak dobře vidět, kam jít pro sv. přijímání. Na závěr mše sv. ještě jednou přišla na pódium S. Elvíra, aby převzala pro svoji komunitu šek na dvacet tisíc euro. Po požehnání a ukončení bohoslužby začalo drobně pršet. Vrátili jsme se do auta, kde jsme se trochu ohřáli a posilnili. Pršelo stále víc a foukal ledový vítr. To odradilo tři z nás, kteří vzhledem ke svému věku či zdravotnímu stavu zůstali v autě. Za několik hodin při našem vyprávění však hodně litovali...

V 19 hod. začal muzikál Credo (Věřím). Nebylo to v žádném případě něco takového, co známe z pražských divadel. Písni a mluveného slova

zde bylo málo, což vícejazyčné publikum jistě přivítalo. Ale hlavně, šlo o biblické příběhy, které všichni známe a u nichž není třeba tolika slov. Příběhy k nám hovořily nádhernou hudbou, pohybem a výrazy herců, překrásnými světelnými efekty a spoustou symbolů. Přestože přišlo, prvním obrazem jsme se přenesli do ráje. Zpívali ptáci, svítilo slunce a Adam s Evou, svedeni hadem, se dopustili prvního hříchu. Pak následoval obraz za obrazem. Nebylo jediného hluchého místa, vše do sebe zapadalo a bylo promyšleno do nejmenšího detailu. Kulisy se nehluchně pohybovaly, aby nám pomohly zprostředkovat další a další výjevy. Děj se zdaleka neodehrával uprostřed jeviště, prostorem k hraní příběhů sloužilo okolí včetně přilehlých skal - např. archanděl Gabriel při zvěstování Panně Marii. Prožívali jsme Mariinu návštěvu u Alžběty, narození Ježíše, Jana Křtitele, který křtil Ježíše v Jordánu, kdy tekla skutečně voda korytem. Následovala řada Kristových zázraků od proměnění vody ve víno v Káni galilejské, přes uzdravení malomocných, hluchých i slepých, uzdravení dvanáctileté dívky, pomoc a odpuštění Máří Magdaléně a další. Byli jsme svědky poslední večeře s dvanácti učedníky, které si předtím Pán vybíral mezi rybáři v Galilei. Viděli jsme Jidáše, který zradil za třicet stříbrných, viděli jsme Petra, který svého Mistra 3x zapřel, a po dvojnásobném zakokrhání kohouta jsme spolu s ním prožívali jeho hluboké zoufalství. Následovalo lynčování Ježíše římskými vojáky i davem, jeho odsouzení Ponciem Pilátem i jeho ukřižování. Tento výjev byl velice sugestivní, odehrával se víceméně v naší fantazii, protože byla tma, slyšeli jsme pouze Ježíšův hlas, promlouvající k svému Otci, a kovově dutý zvuk přibíjejících hřebů. V kuželu světla se pak objevila Kalvárie, ukřižovaný Ježíš, u paty kříže s Matkou Marií, Janem a v pozadí s Marií Magdalskou. Při snímání Ježíšova těla celý dojem ještě umocňoval stín kříže v kuželu světla na protější skále. Příběh se dále odvíjel uložením těla do hrobu a vyvrcholil slavným vzkříšením. Následovalo několik obrazů, kdy k Ježíšově vysoké postavě v bílém rouchu se vztahují ruce všech a přilézají jakési larvy zabalené do sítí a prosící. Ježíš má moc osvobodit všechny z osidel hříchů a pomohl jim ze symbolických sítí a pavučin. V závěru se Ježíš ještě sklonil a pozval k sobě prarodiče lidstva - Adama a Evu a s nimi celý lidský rod.

Muzikál končil radostným zpěvem, hudbou a tancem. Přesto, že všichni aktéři (bylo jich okolo sta) byli mokří a jistě zmrzlí - všichni byli celou dobu bosí, neztratili úsměv z tváře. Svým vystoupením a radostí nakazili i diváky, takže se celý bývalý kamenolom rozezněl potleskem a tancovalo se i v hledišti. Bylo to prostě úžasné. Na úplný konec ještě přišla poděkovat a rozloučit se S. Elvíra s kardinálem Schönbornem. Myslí, že tato obdivuhodná žena má velkou radost z úspěchů svých svěčenců a je jí posilou a radostí, když vidí výsledky své mnohaleté práce. Vždyť prý úspěšnost vyléčení v těchto komunitách se pohybuje okolo 80 a více procent. Jediným lékem je prý láska. Je to úžasné a nádherné dílo!

Plní zážitků a euforie jsme se vrátili do auta. Navzdory dekam a pláštěnkám jsme měli v botách mokro a kalhoty studily až ke kolenům. Ale teplo u srdíčka stačilo na zahřátí celého těla. Vyjížděli jsme okolo 22. hod., cestou jsme chvílemi zpívali, aby Ivana Ceisová neusnula za volantem. Vždyť jedna cesta byla dlouhá cca 750 km! Drobný a vytrvalý déšť nás provázel až do Čech. V Horní Plané, kde jsme museli vrátit auto a rozloučit se s částí naší posádky, jsme využili pozvání paní Toničky Bencové, která nám uvařila horký čaj a tak jsme se ještě za jejího pohostinství příjemně zdrželi. Zbytek cesty jsme absolvovali zase v pěti a v osobním autě. Přijela jsem domů asi ve 4.15 hod. Paní Ivana rozvezla zbytek poutníků včetně P. Quirína a odjela domů do Zdikova. Tak, tohle je moje zpráva z cesty, o kterou jsem se s vámi chtěla podělit. Díky Bohu, že jsme se všichni v pořádku vrátili domů, a díky P. Quirínovi, že nám tento silný a jedinečný zážitek umožnil prožít. Pán Bůh zaplať!

Alena Růžicková, Slabčice

Ve Slabčicích postavili zbořenou kapličku

V květnu byla při dopravní nehodě zcela zničena kaplička u silnice Nemějice - Dražič. Obecní úřad uplatnil u pojišťovny nárok na zaplacení vzniklé škody a za získané prostředky byla kaplička znovu postavena.

Na celé akci se podíleli hasiči i zaměstnanci obce, kteří zajistili odklizení rozbořeného materiálu i konečnou úpravu okolí. Stavbu provedl Josef Král ze Slabčic a namalování obrazu Panny Marie se ujala studentka Lucie Vansová, bydlící tamtéž. V sobotu 25. září v 16 hodin se konalo vysvěcení a požehnání kapličky, které provedl jáhen Karel Sádlo. Celou akci uvedl starosta obce Slabčice Jaroslav Bouška, který všem přítomným, kterých bylo i přes nepřízeň počasí hodně, připomněl, jak je důležité udržovat a ctít odkaz našich předků. Tato kaplička je jedinečná tím, že v jejích základech je zabudován smírčí kříž, k němuž se váže několik legend. Jáhen Karel Sádlo zmínil symboly - kostely, kapličky, kříže, které jsou znamením toho, že do života patří ještě další rozměr, rozměr duchovní. Cesta má mít cíl a kaplička nás pomyslně spojuje s našimi předky i s těmi, kteří přijdou po nás. Po společné modlitbě byla kaplička posvěcena. Žehnání se zúčastnili i hasiči v uniformách a s prapory - ze Slabčic, Písecké Smolče a Nemějic. Při samotném aktu žehnání zazpíval několik mariánských písní kůrový sbor ze slabčického kostela. Samotný závěr se konal v Nemějicích v hasičské klubovně, kde na všechny čekalo občerstvení, které společně připravily ženy z Nemějic. K příjemné pohodě přispěla hrou na klávesy a zpěvem Lenka Králová ze Záhoří. To, že se sešlo tolik lidí, svědčí o tom, že místní obyvatelé jsou rádi, že je kaplička obnovena a že je zase přivítá při cestě domů, protože stojí na začátku katastru naší obce.

Alena Růžicková, Slabčice

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Boulvin Yves - *Naplněný život - abeceda partnerských vztahů*

Autor čtenářům ukazuje, jak se lze učit lásce a jaké jsou její nezbytné fáze.

Paulinky, 219 Kč

Heller Jan - *Starověká náboženství*

První knižní vydání populární učebnice religio-
nistiky. V minulosti již dvakrát vyšlo jako skrip-
ta Komenského evangelické bohoslovecké fa-
kulty. Kniha přináší ucelený obraz náboženství
sousedů Izraele – náboženské systémy starého
Egypta, Mezopotámie a Kenaanu.

Verbum, váz., 416 s., 350 Kč

Karmelitánský kalendář 2011 (čtecí)

12 významných jmen v rubrice Osobnost měsíce,
na každý měsíc důležitá výročí z církevní, kultur-
ní a politické oblasti. Pestré čtení pro chvíle od-
dychu i zamyšlení od autorů, jako jsou Kateřina
Lachmanová, Marie Svatošová, P. Josef Čunek,
P. Jiří Šlégr, P. Jaroslav Fogl a další. Exkluzivní
rozhovory (např. Lubomír Mlčoch, Andrea Hý-
blová, Otakáro Maria Schmidt, Jaroslav Šebek,
Jiří Zajíc a další), atd.

Karmelitánské nakl., brož., 149 s., 75 Kč

Med Jaroslav - *Literární život ve stínu Mni- chova (1938-1939)*

Kniha se zabývá vztahy českých spisovate-
lů a publicistů ke společenskopolitické realitě
po přijetí mnichovské dohody, v době druhé
republiky (říjen 1938 – březen 1939). Odkrývá
kořeny řady problémů, které v době „národní ka-
tastrofy“ vystoupily do popředí.

Academia, váz., 340 s., 285 Kč

Příhoda Petr, Paulas Jan (ed.) - *To ostatní ne- chávám na Pánu Bohu*

První část knihy přináší výběr Příhodových nej-
zajímavějších a nadčasových publicistických
textů z posledních deseti let, které se týkají ože-
havých nebo stále aktuálních témat. Druhou část
tvoří rozhovor, který mapuje jeho život a odhalu-
je podhoubí jeho myšlení, propojuje jeho životní
témata s osobní zkušeností, která je často výcho-
diskem jeho přemýšlení.

Karmelitánské nakl., váz., 271 s., 279 Kč

Tomský Alexander (ed.) - *Moudrost a vtip G. K. Chestertona II*

Karel Čapek o G. K. Chestertonovi napsal: „Ve-
sele a zplna hrdla velebil věci, které náleží mezi
pět švestek obyčejného života, jako je domov,
víra, demokracie, řád a důvěra. Byl jako kozel-
ník, který vytahuje králíky z klobouku; nejváž-
nější pravdy, nejvznešenější výzvy vysypával ze
svého hravého a laskavého humoru; byl to skota-
čící filosof, který metal kozelce ze samé radosti,
že má co dělat s pravdou a vážností nesmrtelné
člověčiny...“

Rozmluvy, váz., 161 s., 189 Kč

Whitehead Charles - *Katolická charismatic- ká obnova*

Co se miní obnovou v Duchu svatém? Co je
Katolická charismatická obnova? Jaké jsou její
cíle? Co to znamená, že by měla být milostí pro
celou církev? Tyto a další otázky si klade a fun-
dovaně zodpovídá autor, který je k tomuto úkolu
jedním z nejpovolanějších v současné církvi.

Karmelitánské nakl., brož., 39 s., 39 Kč

PERSONALIA

USTANOVENÍ

P. Marek Adamczuk, OMI, výpomocný
duchovní v Táboře-Klokotech, byl od 1. 9.
2010 na dobu pěti let jmenován diecézním
ředitelem Papežských misijních děl a bis-
kupským delegátem pro misie.

SUSPENZE

Tomáš Dryje, kněz českobudějovické di-
ecéze, který 2. 10. 2008 opustil kněžskou
službu a k témuž datu byl odvolán ze všech
ustanovení v diecézi, uzavřel 2. 10. 2010
civilní manželství a tím podle kán. 1094 §
1 CIC upadl do suspenze nastupující bez
rozhodnutí představeného. Účinky suspen-
ze stanoví kán. 1333 § 1 CIC.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. ThLic. František Hranáč, Stříbrné
Hory, oslaví 2. 11. 2010 šedesáté naroze-
niny.

*K tomuto životnímu jubileu upřímně blaho-
přejeme.* -acebb-

PODĚKOVÁNÍ

**P. Ondřeji Urbiszovi
za 15 let kněžského působení
ve farnosti Zlatá Koruna
(13. 11. 2010)**

Milý pane faráři,
ze srdce bychom Vám chtěli po-
děkovat za Vaši obětavost a vře-
lost, se kterou již patnáct let du-
chovně provázíte naši farnost
při nejdůležitějších okamžicích
našich životů od narození přes
svátost manželství až k jeho
konci, za slova povzbuzení, rady
i útěchy, za starost o ještě větší
nádheru našeho farního koste-
la, kde jsme mohli uvítat našeho
otce biskupa Jiřího Padoura při
svěcení nového ambonu a men-
sy, za organizace poutí do Vaší
polské vlasti či na setkání mláde-
že se Svatým otcem ve Staré Bo-
leslavi a v neposlední řadě péči
i o tělesnou schránku farníků
pořádáním fotbalového přeboru
mezi jednotlivými farnostmi.
Děkujeme, že díky Vám může-
me opravdu prožívat radostnou
zvěst evangelia!

Farníci ze Zlaté Koruny

NAŠI BOHOSLOVCI VE ŠK. ROCE 2010/2011

TEOLOGICKÝ KONVIKT OLOMOUC
Vojtěch Blažek, Řkf. Pelhřimov

TEOLOGICKÁ FAKULTA PRAHA

1. ročník:

Martin Brácha, Řkf. Nové Hradky

Dominik Ettler, Řkf. Třeboň

Ing. Jan Kulhánek, Řkf. Sezimovo Ústí

2. ročník:

Ing. Pavel Němec, Řkf. ČB - Čtyři Dvory

3. ročník:

František Žák, Řkf. Štekeň

4. ročník:

PhDr. Jozef Gumenický, Řkf. Lomec

5. ročník:

David Mikluš, Řkf. Tábor

-acebb-

5.-6. 11. 2010 (pátek-sobota)

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ ANIMÁTORŮ SENIORŮ HRADEC KRÁLOVÉ

*Celostátní setkání animátorů seniorů
je určené lidem různých věkových ka-
tegorií z celé ČR, kteří se aktivně po-
dílejí na chodu křesťanských i jiných
společenství seniorů (např. na diecézní
úrovni, ve farnostech, v domovech pro
seniory apod.) a také těm, kdo se o tuto
činnost zajímají a chtějí se aktivně za-
pojovat především v pastorační práci
se seniory. Mezi hlavní cíle akce patří:
každoroční formační podpora animáto-
rů prostřednictvím přednášek s odbor-
níky; vzájemná komunikace a výměna
zkušeností účastníků; reflexe získaných
poznatků a povzbuzení pro další nebo
novou práci.*

V. ročník setkání animátorů seniorů na ce-
lostátní úrovni se koná v Hradci Králové
v budově Nového Adalbertina na Velkém
náměstí.

Program sestává z odborných přednášek,
bohoslužby s biskupy, benefičního koncer-
tu, předprogramu Moses, besedy a závěreč-
né reflexe.

Záštitu nad celou akcí převzal, stejně jako
v letech minulých, arcibiskup Mons. Th-
Lic. Karel Otčenášek, PaedDr.h.c., radní
Královéhradeckého kraje Ing. Miroslav
Uchytíl, primátor statutárního města Hra-
dec Králové a Národní centrum pro rodinu.
Pro tento ročník bylo zvoleno motto z kni-
hy Žalmů: „*Nauč nás počítat naše dny, ať
získáme moudrost srdce.*“

-hk-

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také **České Budějovice**, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše sv. jsou z tohoto kostela přenášeny **každý pátek v 18 hod.**, s výjimkou prvního pátku v měsíci.

* V úterý od 16 hod. zveme především děti k poslechu **Barvínku**. Na 26. 10. je připraven Říjnový magazín. Necháme se zaujmout novým albem Boba Fliedra, navštívíme Misijní pouť v Plzni, podíváme se do hlubin vesmíru a v rubrice „100 českých nej“ zavítáme do ruční papírny ve Velkých Losínách. 2. 11. se seznámíme s muzeem v jičínském zámku, které není jen tak obyčejné. Už sám název „Muzeum hry“ o mnohém vypovídá. Můžete si v něm sami umlít mouku na ručním mlýně, upříst nit, vyzkoušet si dobové oblečení anebo si zahrát loutkové divadlo. 9. 11. si budeme povídat o práci a povinnostech biskupa s mons. Pavlem Posádem, světicím biskupem českobudějovickým. A 16. 11. se malí posluchači mohou těšit na Telefonické riskování.

* **Magazín** naladíte každou středu v 9.30. 27. 10. představíme občanské sdružení „Podané ruce“ pomáhající drogově závislým nalézt cestu zpět a také protidrogové prevenci. „Vodící pes“ je občanské sdružení zabývající se chovem a výcvikem vodících psů. Co takový pes musí zvládnout, kdo si může o vychovaného psa zažádat a jaké podmínky musí být splněny? To vše se dozvíte ve vysílání 10. 11.

* Pravidelně v úterý od 9.30 uvádíme **Kafemlýnek**, pořad určený (nejen) maminkám na mateřské dovolené. 19. 10. pohovoříme na zajímavé téma „Dula u porodu“. 26. 10. nese Kafemlýnek podtitul „SOS dětské vesničky - Kampaň Děti potřebují skutečný domov.“ 2. 11. budou naším námětem „PPD“, to znamená „Podzimní posmourné dny“. Navzájem si poradíme, jak takové dny zpestřit. 9. 11. zaujmeme všechny maminky, které se mohou ztotožnit s větou: „Jsem na mateřské a prahnu po informacích“.

* Pořad **Všimli jsme si** zachytíte každý pátek v 16 hod. Ve stávajícím období se setkáváme nad tématem celibátu. 22. 10. se zaměříme na celibát z pohledu teologického. Poslechneme si výpověď biblických textů a svědectví církevních otců. 29. 10. nás bude zajímat zasvěcený život z hlediska církevního práva. Nahlédneme do jednotlivých kánonů Kodexu, abychom se dozvěděli, jaké předpisy se k dané otázce vztahují. 5. 11. otevřeme poněkud bolestné téma provinění proti celibátu, abychom jim v budoucnosti dokázali lépe čelit.

* **Knihovnička Proglasu** vám zpřijemňuje nedělní odpoledne od 13.20. 17. 10. nahlédneme pod obálku publikace „Léčivá moc smíchu“ z pera Karla Nešpora. 24. 10. se podíváme, co nového nabízí nakladatelství Refugium. A 31. 10. vás Marie Blažková seznámí s novými tituly z nakladatelství Paulinky.

* **O modlitbě svatého růžence** (a nejen o ní) pohovoří redemptorista P. Mgr. Miroslaw Edward Jesel, duchovní správce farnosti Morávka. Regionální pořad z ostravského studia Hedvika naladíte ve čtvrtek 21. 10. ve 22 hod.

* **Nakladatelství Refugium Velehrad-Roma** vzniklo v roce 1995 jako součást činnosti Centra Aletti v Olomouci. Nabízí čtenáři rozsáhlé bohatství duchovních evropských tradic Západu i Východu. Reflektuje mimo jiné dědictví ignaciánské spirituality. V těchto dnech slaví nakladatelství 15 let od svého vzniku. K „narozeninám“ mu věnujeme pořad v úterý 26. 10. od 22 hod.

* 1. část rozhovoru s **P. Augustinem Gazdou** uveďme v úterý 2. 11. od 22 hod. Převor benediktinského opatství v Rajhradě se ohlédne za svou cestou k benediktinům. Zavzpomíná také na počátky povolání a období noviciátu, který prožil v Itálii.

* **„Co jste hasiči, co jste dělali...?“** To je název pořadu z regionů, který uslyšíte ve čtvrtek 4. 11. ve 22 hod. S redaktorem Antonínem Žolnerčíkem navštívíme unikátní hasičské muzeum v Ostravě-Prívově u příležitosti 5. výročí jeho vzniku. -kb-

SDRUŽENÍ ACKERMANN-GEMEINDE občanské sdružení

vyhlašuje **výběrové řízení** na místo
JEDNATELE(KY) SDRUŽENÍ.

Požadavky:

- schopnost samostatné práce,
 - orientace v neziskovém prostředí a schopnost tvorby projektů v oblasti česko-německých vztahů,
 - orientace v církevním prostředí a všeobecný politický přehled,
 - výborná znalost německého a českého jazyka,
 - ochota k občasně práci o víkendech a účasti na služebních cestách.
- Vysokoškolské vzdělání výhodou, místo výkonu práce je Praha.

Nabídky vč. životopisu zasílejte písemně na adresu:

Sdružení Ackermann-Gemeinde,
Vyšehradská 49, 128 00 Praha 2
nebo v elektronické podobě na adresu:
sag@omadeq.cz.

Termín uzávěrky pro příjem nabídek je 15. listopadu 2010.

Předpokládaný nástup od 1. 1. 2011.

Bližší informace o sdružení:

www.sag-praha.com.

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ nabízí

Slawomir Oder, Saverio Gaeta

Proč svatý? Zákulisí procesu blahorečení Jana Pavla II.

V roce 2005 Benedikt XVI. zahájil proces svatořečení Jana Pavla II. a svěřil úlohu postulátora Mons. Slawomiru Oderovi. Ten v této knize shrnuje výsledky své práce při zpracovávání obrovského souboru dokumentů a svědectví, které vrhají světlo na různé aspekty života Karola Wojtyły. Tato rekonstrukce ukazuje, že Jan Pavel II. žil svůj život prostě a pokorně, že byl velkorysý a citlivý k potřebám druhých lidí, a že byl také vtipný a veselý.

Váz., 174 s., 229 Kč

José Carlo Bermejo

Příběhy pro uzdravení duše

Krátké povídky, které symbolicky i s humorem ukazují na závažné aspekty lidského chování a nesou v sobě nějaké ponaučení. Každý příběh je zakončen několika náměty k vlastnímu zamyšlení, takže je lze použít i pro duchovní cvičení nebo práci ve společenství, v katechezích starších dětí i mládeže.

Brož., 103 s., 99 Kč

Christina Goodings, Rebecca Elliott

Ježíšovo narození se skládačkami

Vánoční příběh převyprávěný v šesti scénách s jednoduchými skládačkami, jejichž robustní díly zabaví dětské prstíky

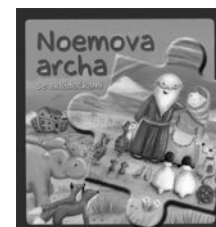
Leporelo, 145 Kč

Christina Goodings, Rebecca Elliott (ilustr.)

Noemova archa se skládačkami

Příběh o Noemově arše převyprávěný v šesti scénách s jednoduchými skládačkami, jejichž robustní díly zabaví dětské prstíky.

Leporelo, 145 Kč

Giovanni Colombo

Giovanni Colombo se narodil 6. prosince 1902 v Caronno Portusella u Varese nedaleko Milána jako šesté ze sedmi dětí. Otec Enrico byl dělnickým předákem v blízké továrně a matka Luigia pracovala jako švadlena. Malý Giovanni začal navštěvovat místní školu, kterou vedly řádové sestry, a poté přestoupil do tzv. malého semináře nejprve v Seveso a potom v Monze. Po ukončení školy byl přijat do Arcidiecézního semináře v Miláně na Corso Venezia (ten byl založen již sv. Karlem Boromejským jako jeden z prvních seminářů vůbec a dnes je sídlem Pastoračního centra Pavla VI.). Tehdy nemohl tušit, že právě tam stráví i poslední roky svého života. Během studií projevoval mimořádné schopnosti nejen v oblasti teologie, ale i v duchovním životě. V listopadu 1925 byl vysvěcen na jáhna a o necelý rok později, 29. května 1926, přijal kněžské svěcení v milánském dómu.

Ihned po vysvěcení dokončil doktorát z teologie a pokračoval ve studiu na Katolické univerzitě Sacro Cuore v Miláně, kde dosáhl rovněž doktorátu literárních věd (1932). Během těchto univerzitních studií měl možnost poznat prof. Giulia Salvadoriho, který zemřel v pověsti svatosti a jehož kanonický proces blahověčení také později jako arcibiskup zahajoval.

Jako mladý profesor přednášel Colombo literární vědy a spirituální teologii v různých seminářích a institutech a dva roky i na Katolické univerzitě v Miláně. Roku 1939 byl arcibiskupem

Schusterem jmenován ředitelem gymnázia při novém Arcidiecézním semináři ve Venegonu poblíž Milána a v roce 1953 se stal rektorem semináře. Díky jeho iniciativě se stalo mimořádným počinem i založení Školy pro pozdní povolání (1947), stejně tak jako i organizování tzv. Propedeutického kurzu spirituality a filozofie (1960).

Koncem roku 1960 jej papež Jan XXIII. jmenoval světicím biskupem pro milánskou arcidiecézi; vysvěcen na biskupa byl 7. prosince 1960 tehdejším arcibiskupem milánským a kardinálem G. B. Montinim, který se nedlouho poté stal papežem.

Před zahájením II. vatikánského koncilu byl biskup Colombo členem přípravné komise pro semináře a katolické školství. Vnesl tam nejen své znalosti, vzdělanost a kulturu, ale i osobní zkušenost. Nejprve tedy patřil ke koncilním otcům jakožto světicí biskup milánský, později jako arcibiskup - poté, co byl milánský arcibiskup kardinál Montini zvolen papežem (Pavel VI.), jmenoval 10. srpna 1963 jako svého nástupce dosavadního světicího biskupa. V únoru 1965 byl arcibiskup Colombo také začleněn do kardinálského sboru.

Po skončení II. vatikánského koncilu kardinál Colombo vyhlásil ve své arcidiecézi synodu, která si vytýčila za cíl realizaci koncilních závěrů. Synoda trvala šest let a přinesla velké změny. Došlo nejen k úpravě tzv. Ambroziánského ritu, ale i k reorganizaci celé arcidiecéze, jak to vyžadovaly pastorační podmínky. Došlo k založení kněžské rady (1969), pastorační rady (1973) a k pravidelnému vyhlásování pastoračního programu pro celou arcidiecézi.

Kardinál Colombo musel čelit nejrozličnějším problémům souvisejícím s proměnou společnosti i celé milánské arcidiecéze. Stačí připomenout, že v době jeho nástupu na arcibiskupský stolec (1963) žilo v arcidiecézi 3 989 331 obyvatel; v posledním roce jeho arcibiskupské služby (1979) počet vzrostl na 5 124 906.

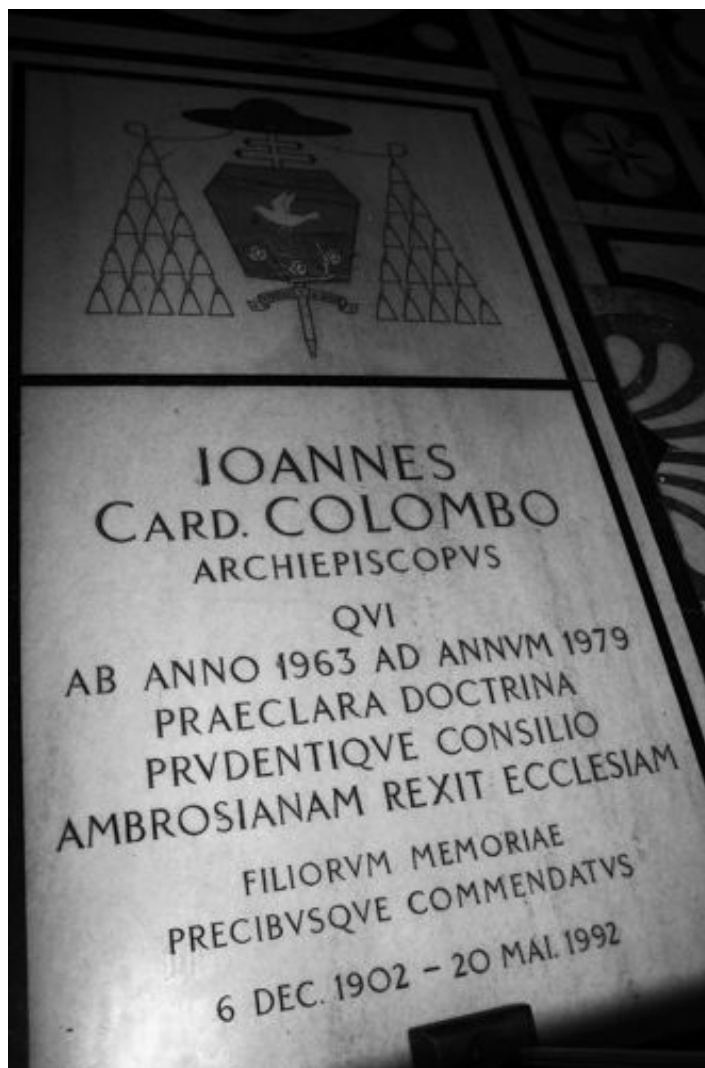
Zatímco rok 1968 byl v naší zemi rokem, kdy se mohlo alespoň nakrátko dýchat trochu svobodněji, v Itálii to byl rok silného společenského pnutí, protestů, odporu, násilí a rodícího se terorismu. Milánský arcibiskup byl tak jedním z prvních, kdo přispíval na místo atentátu (Piazza Fontana, 12. prosince 1969), který započal období tzv. italského terorismu. Protesty a násilí se v následujících letech stupňovaly, a to i v souvislosti s referendem, které se týkalo manželských rozvodů (1970, 1974) a potratů (1978, 1981).

Kardinál Colombo nikdy nepřestal naplňovat heslo své biskupské služby „*Veritas et amor*“ a v tomto duchu také lze rozumět výzvám, které pronášel při různých příležitostech, když se obracel k nejrozličnějším skupinám věřících i nevěřících. Tak i při příležitosti kněžského svěcení 27. června 1970 nabádal v homilii své kněze k „překonání moderních pokušení“. Varoval tehdy „*před budováním bratrského společenství bez autority, před evangelizačním posláním bez osobní a stálé konverze, před představou snadného dosažení spásy bez kříže*“.

Mezi mnohé nezapomenutelné počiny milánského arcibiskupa patří i to, že ve své arcidiecézi vysvětil 157 nových kostelů a podařilo se mu realizovat velmi nákladnou opravu milánského dómu, který měl narušenou statiku, stejně jako komplexu budov bývalého semináře v centru města, kde prožil svá studentská léta a nakonec i poslední roky svého života.

V prosinci 1979 papež Jan Pavel II. přijal demisi arcibiskupa milánského, kardinála Colomba, který i nadále zůstal nápomocný ve službě bližním a potřebným, dokud mu to síly dovolovaly. Zemřel 20. května 1992 v Miláně.

Zdeněk Mareš

Pamětní deska v milánském dómu

Pokračování z 1. strany obálky

Zkušenost. Dnes žijeme ve světě, kde se zdá, že odpovědi vědy a techniky vytlačily užitečnost životní zkušenosti nashromážděné seniory za celý jejich život. Kulturní překážka tohoto druhu nesmí odradit osoby třetího a čtvrtého věku, protože mají mladým generacím v mnohém co říci a mnohé mohou s nimi sdílet.

Vzájemná závislost. Nikdo nemůže žít sám. Avšak šířící se individualismus a potřeba vyniknout tuto pravdu zakrývají. Tím, že senioři vyhledávají společenství, protestují proti společnosti, kde slabší jsou často ponecháváni sami sobě. Obracejí tak pozornost na lidskou potřebu společenství a na nutnost scelit síť meziosobních a společenských vztahů.

Kompletnější pohled na život. Náš život je ovládán spěchem a neklidem a často i neurózou. Je to roztěkaný život, který zapomíná na základní otázky o povolání, důstojnosti a osudu člověka. Třetí věk je rovněž věkem jednoduchosti a kontemplace. Citové, morální a náboženské hodnoty, které prožívají staří lidé, jsou nevyhnutelným zdrojem pro rovnováhu společnosti, rodin i osob. Sahají od smyslu pro zodpovědnost k přátelství, od rezignace na moc po rozumnost v úsudku, od trpělivosti po moudrost, od niternosti po úctu ke stvoření a k úsilí o mír. Senior lépe chápe převahu „bytí“ nad „konáním“ a nad „vlastněním“. Lidské společnosti budou lepší, dokáží-li získat užitek z charismat stáří.

*Z dokumentu **Důstojnost seniora a jeho poslání v církvi a ve světě**, který v r. 2010 vydala Česká biskupská konference.*